

JULI 1971

the NEDERLANDSE EDITIE
PLAIN TRUTH
a magazine of understanding

de

ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

**ONS
ONTZAGWEKKEND
HEELAL**

Dit schrijven ONZE LEZERS

Marihuana

„Onlangs bezocht ik een tentoonstelling van de Gemeentepolitie Groningen, in samenwerking met de Rijkspolitie, district Groningen. Daar zag ik dat u een boekje hebt uitgegeven over verdovende middelen en vele dingen die daarmee in verband staan. Gaarne zou ik dit boekje van u ontvangen.”

H.W., Groningen

U zult „New Facts about Marijuana” nu wel ontvangen hebben en er vele nieuwe gegevens over die drug in gevonden hebben.

Pasen

„Met grote waardering voor uw redactie volgt hier mijn mening over Pasen. Christus stierf vrijdag's middags en op de derde dag (d.i. zondags) is Hij verrezen. Zaterdag was het Paasfeest der Joden. De vrouwen gingen op de eerste dag van de Joodse week Christus balsemen. U weet dit even goed, maar geeft hierover een verwarrend begrip.”

A. van E., Haarlem

Wilt u het artikel in het april-nummer nog eens lezen, voor de duidelijkheid? Ditzelfde onderwerp wordt nog verder behandeld in ons boekje „De opstanding was niet op zondag”. Op aanvraag verkrijgbaar, gratis uiteraard.

„Al enige tijd houd ik me bezig met bijbelstudie. Juist toen ik me af begon te vragen, hoe dat zat: Goede Vrijdag, de opstanding op zondag en Matth. 12:39-40, kwam uw artikel „Carnaval, vasten, pasen, ...” enz. Het was bijzonder duidelijk. Hartelijk dank.”

R. van der F., Middelburg

In braille

„... Ik heb *Een vleugellamme theorie* ook gebrailleerd voor de Chr. Blindenbibliotheek te Ermelo. Daar brilleer ik altijd boeken voor. En nu is *De Bijbel bewezen* aan de beurt. Zo worden ook de visueel gehandicapten in staat gesteld uw lectuur te lezen.”

M.P.V., Ermelo

Hartelijk dank voor uw ongevraagde, maar in zeer grote dank aanvaarde medewerking!

Evolutie

„Gaarne zou ik van u de brochure *Een vleugellamme theorie* ontvangen. Wij hebben dit n.l. op school behandeld. Heeft u misschien nog meer lectuur, die over dit onderwerp handelt?”

E.W., Amersfoort

„Ik vind uw boekje over de 'vleugellamme theorie' een prachtig stukje wetenschappelijk verantwoorde tegenhanger van de evolutietheorie, die mijns inziens een theorie van de duivel – de vader van de leugen – is en welke elke christen hoort te verwerpen. Heeft uw uitgever al eens een boekje over de schepping uitgegeven?”

N.N., Rotterdam

Wij hopen heel binnenkort een boekje over de oorsprong van het leven te publiceren en zullen het, zodra het gedrukt is, in De ECHTE WAARHEID aankondigen.

Tiener

„Als 17-jarige tiener voel ik me sterk aangetrokken tot jullie prachtig maandblad. Het is alsof iemand me op het hart drukt, goed uit m'n ogen te kijken voor al de gevaren in de wereld.”

Ann P., Knokke, W.-VI.

Bij familie, kennissen en vrienden

„Mag ik a.u.b. uw blad *De Echte Waarheid* ontvangen? Ik las het bij familie en zou het gaarne zelf bezitten. Beter, zuiverder blad bestaat in Holland niet. Wij zien met verlangen ernaar uit.”

F.L., Vught

„Met zeer veel belangstelling heb ik uw tijdschrift gelezen, dat mij van diverse vrienden van verschillende richtingen is toegestuurd. Uw blad is zeer actueel en interessant. En nu in onze tijd veel mensen met hun hoofd tegen een blinde muur leunen, slaat uw blad een geweldig groot gat in die muur en laat ons dan een geweldig mooi landschap zien en een blij vooruitzicht, zodat wij toch rustig en vol vertrouwen kunnen zijn te midden van alle satanische machten om ons heen.”

E.A.I. v.E., Den Haag

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Juli 1971

4e jaargang

No. 7

Wordt maandelijks uitgegeven in Pasadena (Californië), Radlett (Engeland) en North Sydney (Australië) door Ambassador College. Franse, Nederlandse en Duitse edities worden uitgegeven in Radlett, Engeland; Spaanse editie in Big Sandy, Texas. © 1971 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

HOOFDREDACTEUR

HERBERT W. ARMSTRONG

ADJ. HOOFDREDACTEUR

GARNER TED ARMSTRONG

CHEF-REDACTEUREN

Dr. Herman L. Hoeh
Roderick C. Meredith

REDACTEUR VORMGEVING

Arthur A. Ferdig

Kernredactie

William Dankenbring Gene H. Hogberg
Vern L. Farrow Paul W. Kroll
David Jon Hill Eugene M. Walter

Regionale Redacteurs: Engeland: Raymond F. McNair; Australië: C. Wayne Cole; Zuid Afrika: Robert Fahey; Duitsland: Frank Schnee; Zwitserland: Colin Wilkins; Filipijnen: Arthur Docken; Zuid-Amerika: Enrique Ruiz.

Redactiestaf: Gary L. Alexander, Dibar K. Apartian, Robert C. Boraker, Charles V. Dorothy, Jack R. Elliott, Gunar Freibergs, Robert E. Gentet, Ernest L. Martin, Gerhard O. Marx, L. Leroy Neff, Richard F. Plache, Richard H. Sedliacik, Lynn E. Torrance, Basil Wolverton, Clint C. Zimmerman.

Ontwerp en uitleg: Terry Warren, John Susco, Ron Taylor.

Documentatie: Dexter H. Faulkner, Donald D. Schroeder, Karl Karlov, Paul O. Kneidel, Clifford Marcussen, David Price, Rodney A. Repp, W. R. Whikehart.

Fotografie: Norman A. Smith, Joseph Clayton, Lyle Christopherson, Frank Clarke, David Conn, Jerry J. Gentry, Ian Henderson, John G. Kilburn, Salam I. Maidani.

Grafische verzorging: Donald R. Faast, Thomas Haworth, Dick Jordan, Connie Johnson, Roy Lepeska, Ronald Lepeska, Herbert A. Vierra, Jr., Robb Woods, Monte Wolverton.

Administrateur

Albert J. Portune

— Nederlandse Editie —

HOOFDREDACTEUR

Dick Gagal

Redactiestaf: Matthieu Janssen, Jan Ursem, Jo van der Wende, Han Wilms.

Vertalers: Roger Franck, A. Nieberg, J. Ursem. *Secretares:* Charlotte Cordell, Iepke Klarenberg, Gerda Zonneveld.

UW ABONNEMENT is reeds door anderen betaald. Exemplaren voor massaverspreiding worden niet ter beschikking gesteld. Niet in de handel verkrijgbaar.

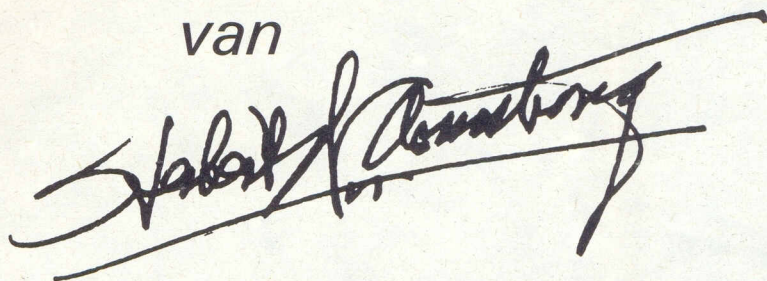
Abonnees in Europa, Afrika of Azië gelieven hun correspondentie te richten aan: Ambassador College, Postbus 496, Arnhem, Nederland.

Indien elders woonachtig: Ambassador College, Dutch Department, P. O. Box 1030, Pasadena, California 91109, U.S.A.

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging graag zo spoedig mogelijk, met vermelding van zowel oud als nieuw adres.

Persoonlijk

van

Zal dreigende handelsoorlog derde wereldoorlog ontketenen?

TIJDENS mijn gesprek met premier Eisaku Sato van Japan in december, noemde hij de vroegere algemene economische handelsoorlogen als één van de factoren die tot de Tweede Wereldoorlog hebben geleid.

En juist nu vormt een nieuwe handelsoorlog — met name op het gebied van de invoer van textiel en schoeisel — een duidelijke bedreiging. Deze zou niet alleen een ieder in de Verenigde Staten en Canada kunnen treffen, maar alle volken ter wereld.

Ik ben van mening dat onze lezers enkele van de factoren die aan dit gevaar ten grondslag liggen, dienen te begrijpen.

Het Amerikaanse volk verheugt zich in de hoogste levensstandaard van de wereld. Maar waarom? Hoe hebben wij deze staat van welvaart bereikt? Heel weinig mensen begrijpen dit. Ik wil u de oorzaak daarvan uiteenzetten.

Heden ten dage leven we in een sterk gewijzigde wereld in vergelijking tot die van een honderd jaar geleden. Angstaanjagende veranderingen hebben plaats gevonden — en in een zeer versneld tempo.

De gehele wereld vervolgde haar loop van het begin der geschiedenis tot aan de negentiende en twintigste eeuw in een betrekkelijk evenwicht. Plotseling begon de kennis toe te nemen — met name op het gebied van de wetenschap en techniek. Vrijwel alle moderne uitvindingen zagen in de afgelopen 170 jaar het licht.

In de korte spanne tijds van een mensenleven heeft de wereld in een versneld tempo het tijdperk van de uitvindingen, het tijdperk van de wetenschap en techniek, het tijdperk van de machine, het tijdperk van de atoom en nu het tijdperk van de ruimtevaart doorgemaakt. Negentig procent van alle wetenschapsmensen die ooit hebben bestaan, leven thans!

Het lijkt een progressieve wereld te zijn, plotseling opnieuw „verlicht” en fantastisch „geavanceerd”. Deze moderne wereld heeft ontzagwekkende uitvindingen, ongelooflijke arbeidsbesparende apparaten, verbluffende luxe voortgebracht, waarvan men nog maar een eeuw geleden niet had durven dromen.

Heden ten dage beschikken we over een ogenblikkelijke

(Vervolgd op pagina 30)

In dit nummer

Dit schrijven onze lezers
— Binnenzijde voorpagina

Persoonlijk 1

Ons ontzagwekkend heelal . . . 2

De zaak marihuana —
nieuwe bewijzen 6

Krachtens wiens gezag? 8

Het antwoord op
onverhoord gebed 18

Geniet ervan een
meisje te zijn 22

Een vervlogen hippie-droom —
Haight-Ashbury, vijf
jaar later 27

Vooruitlopend nieuws
— Binnenzijde achterpagina

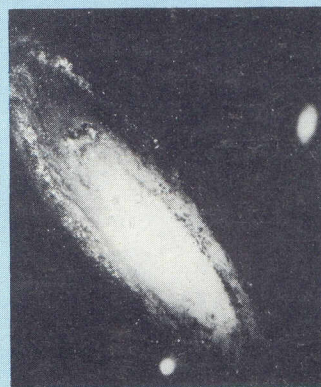

Foto: California Institute of Technology
en Carnegie Institute of Washington

ONZE OMSLAGFOTO

De ANDROMEDA-NEVEL werd voor het eerst in 1924 gefotografeerd door de beroemde astronoom Edwin Hubble. Andromeda is een afzonderlijk sterrenstelsel dat ongeveer dezelfde afmetingen heeft als onze eigen Melkweg.

Onze omslagfoto, genomen met de 48-inch-Schmidt-telescoop, toont de schuine stand (ten opzichte van de aarde) aan van Andromeda met z'n twee ellipsvormige satellietstelsels die als heldere stippen boven en onder het midden van het stelsel zichtbaar zijn.

Gezien door telescopen op aarde lijkt Andromeda op een platte cirkelvormige schijf die in een hoek van 15° om zijn middelpunt overhelst. Wij observeren dit stelsel bijna helemaal zijdelings.

ONS ONTZAGWEEKKEND HEELAL

Waar komt de materie van het heelal vandaan? Is het op één of andere mysterieuze manier te voorschijn getreden? Heeft het heelal altijd bestaan? Is het heelal oneindig? Hebben de sterrenkundigen de fundamentele antwoorden op de vraag waarom het heelal er is — waar de wetten die het heelal regeren vandaan komen — gevonden?

door Garner Ted Armstrong

ALS u op een heldere nacht naar de sterrenhemel kijkt kunt u ongeveer zes- tot zeventuizend sterren met het blote oog zien.

Waar zijn die sterren vandaán gekomen?

Waarom bestaan zij? **WIE** of **WAT** regeert deze sterren — en het gehele heelal?

Het heelal is een **ONTZAGWEEKKEND** geheel.

De meeste sterrenkundigen nemen aan wat men als een bewezen waarneming beschouwt — dat het heelal uitdijt. Als men zich de afstanden waarvan de astronomen spreken realiseert, wordt het, eerlijk gezegd, verbijsterend. De menselijke geest moet zich inspannen om de afmetingen van het heelal te kunnen vatten.

Het overbruggen van kosmische afstanden

Heeft u zich ooit afgevraagd hoe groot zelfs korte afstanden in het heelal zijn? Of hoe groot de aarde is in vergelijking tot de andere hemellichamen? Hoe groot is bijvoorbeeld de aarde in vergelijking met de zon — die op zichzelf maar een tweederangsster is? Laat een sterrenkundige dit even verklaren:

„Laten we aannemen dat we een schaalmodel maken waarop de afstand van de aarde tot de zon, 150 miljoen km, een goede halve cm bedraagt.

„Neem nu een kwartje uit uw portemonnee.

„Op de schaal van ons model passen de banen van de binnenste vier planeten Mercurius, Venus, Aarde en Mars gemakkelijk op dit muntstukje. De omtrek van uw kwartje stelt de baan van Mars voor.

„De baan van Neptunus, de verst verwijderde van de grote planeten, zal een diameter hebben van 36 centimeter. En waar zal, op de schaal van ons model, de dichtstbijzijnde ster liggen? Precies op 1600 meter afstand van het kwartje. Dit is de dichtstbijzijnde ster. Het centrum van ons sterrenstelsel, de Melkweg, zal op ongeveer tienduizend km van het kwartje liggen (of de afstand door de lucht van Los Angeles, Californië, naar Amsterdam) en de miljoenen andere sterrenstelsels nog veel verder weg” (*This Universe of Space*, Peter Millman, blz. 15, 16. Nadruk in het gehele artikel van ons).

Reis naar de planeten

Wanneer we naar ons werk gaan of

inkopen gaan doen, schatten we de afgelegde afstand normaal naar de tijd die we nodig hebben om naar een bepaalde plaats te komen.

Laten we een paar reizen projecteren. Laten we een kosmische tocht maken naar de zon — *en verder!*

We stappen in een straalvliegtuig. Weldra vliegen we met de *snelheid van het geluid* — 1200 km per uur. Hoelang zou het duren voordat we de zon bereiken?

Veertien jaar!

We verhogen onze snelheid tot **DRIE KEER** de snelheid van het geluid — 3600 km per uur. Onze bestemming is Saturnus of Neptunus. Maar wij zouden er beter aan doen van onze reis af te zien. We zullen er **NOOIT** komen — omdat we er meer dan 100 jaar voor nodig zouden hebben om er te komen.

Laten we een andere methode om ons te verplaatsen uitproberen.

Volgens wetenschappelijke proefnemingen legt het licht in ons zonnestelsel ongeveer 300 000 km per second af. Om de afstand te vinden die het licht in één jaar aflegt, vermenigvuldigen we 300 000

x 60 seconden x 60 minuten x 24 uur x 365 dagen.

Dit betekent dat het licht – tenminste in ons zonnestelsel – een afstand van 9 460 800 000 000 km per jaar aflegt – BIJNA 9500 MILJARD KM!

Sterrenkundigen moeten natuurlijk van de veronderstelling uitgaan dat de fysische wetten, zoals ze in ons zonnestelsel waargenomen worden, voor alle delen van het heelal van toepassing zijn. Zij moeten veronderstellen dat de snelheid van het licht door de ruimte en in de tijd constant is en dat er nooit onopgemerkte fysische verschijnselen in werking treden.

Maar meten sterrenkundigen deze onmetelijke afstanden op de juiste manier? Of komen er factoren aan te pas die zij niet begrijpen?

Zullen sterrenkundigen eens te meer de kosmische afstanden ernstig moeten herzien zoals zij dit in 1952 deden? – een herziening die door één bepaalde schrijver bestempeld werd als bijna even ernstig voor de sterrenkunde als de ineenstorting van de effectenbeurs in 1929 voor de wereld-economie was!

Nu zijn we klaar voor een ander soort van tocht – met een ruimteschip dat zich met *de snelheid van het licht* door de ruimte verplaatst. (Dit is natuurlijk helemaal denkbeeldig!)

„De zon bereiken wij nu in acht minuten, Jupiter in drie kwartier, Saturnus in één uur en twintig minuten, terwijl wij na vijf uur de buitenste planeet, Pluto, passeren, alvorens ons in de werkelijke 'wereldzee' te begeven – de sterren tegemoet” (*Hemel en Aarde*, Fritz Kahn, blz. 85).

Maar toch nog een hele tijd – met die snelheid!

Naar de sterren

Maar de zon en de planeten zijn praktisch onze „buren”. In kosmische termen gesproken, is de afstand tot de zon en de planeten enkel een kwestie van CENTIMETERS en minder.

Ons zonnestelsel is b.v. slechts één *miniem gedeelte* van het melkwegstelsel. De zon, zo beweren sterrenkundigen, ligt zo wat dertigduizend lichtjaren van het CENTRUM van de Melkweg – als u zich dergelijke onmetelijke afstanden kan voorstellen.

Onze zon is maar een dwergster in een spiraal van 100 000 000 000 andere sterren van verschillende grootten – allemaal in

ons sterrenstelsel. Dit Melkwegstelsel – honderdduizend lichtjaren in diameter en 10 000 lichtjaren dik in het centrum – is maar één van miljarden andere sterrenstelsels in het heelal.

Maar laten we verder gaan met onze tocht door de ruimte met een snelheid van 300 000 km per seconde. Wij willen ver voorbij de planeten naar enkele van de „dichtbijgelegen” sterren reizen.

„Wij richten ons huiselijk in, omringen ons met onze boeken, halen de schrijfmachine te voorschijn en beginnen een artikel over het planetenstelsel. Wij worden in het gewone ritme moe, hongerig, wij eten, slapen, ontwaken en kijken weer naar buiten. Alpha Centauri is geen zier helderder geworden. Wij zijn onthutst. 'Hoe lang duurt het voor wij de volgende ster bereiken?' – 'Proxima? Vier en een kwart jaar.' 'Vier en een kwart jaar?' In iedere seconde 300 000 km – en dat noemt zich Proxima, de dichtstbijzijnde? 'En wanneer zijn wij bij Sirius?' – 'Over acht en een half jaar.' – 'En bij Aldebaran?' – 'Over drieënvijftig jaar.' Wij kunnen er niet bij: drieënvijftig jaren! En dat bij een snelheid van 300 000 km per seconde. Maar Rigel is veel helderder; die zal wel minder ver van ons verwijderd zijn. 'Wanneer bereiken we Rigel?' – 'Rigel? Die bereikt u nooit. *Wij* zijn daar over VIJFHONDERD VIJFTIG JAAR.’” (*Hemel en Aarde*, Fritz Kahn, blz. 86.)

Er zijn, zo verklaren sterrenkundigen, miljoenen sterren, gescheiden door vele lichtjaren, alleen al in ons *eigen* melkwegstelsel. En ons melkwegstelsel is er maar één onder, naar schatting, tien MILJARD melkwegstelsels! Men denkt dat elk melkwegstelsel zelf gescheiden wordt door een miljoen lichtjaren.

Zoals één schrijver zei, heeft een mier die het in haar hoofd heeft gezet dwars door heel Europa te kruipen meer kans haar taak te beëindigen dan de mens heeft om ook maar een heel klein gedeelte van het heelal te doorkruisen!

Het is geen wonder dat Job uitriep, sprekende over God: „Hij spant geheel alleen de hemel uit . . . Hij maakt de Beer en de Orion, de Pleiaden . . .” (Job 9:8-9).

Naar de uiterste grenzen

Sterrenkundigen zijn, tot hun ontsteltenis, gaan inzien dat de mens de uiterste grenzen van zijn vermogen om het heelal te meten aan het bereiken is.

„Daarginds” ligt een uitgestrekt gebied

waar de mens niet in door kan dringen. Een zeker schrijver drukte het heel treffend uit, toen hij toefaf:

„Onze kennis is niet alleen beperkt wat de ruimte, maar ook wat de tijd betreft. De techniek van de radioastronomie ontwikkelt zich en zal spoedig deze grens bereiken, maar zonder hoop haar te kunnen passeren” (*The Limits of Science*, Pierre Rousseau, blz. 176, 177).

Maar wat ligt er aan de „andere zijde”?

Hier doet de sterrenkunde er het zwijgen toe.

„Wij hebben het onbekende, ons eindpunt bereikt”, vervolgt hij, „wij hebben het einde van het universum gezocht en HET HEEFT GEEN EINDE. Onze machtigste technieken plaatsen ons tegenover de onverkende ledige ruimte . . . *wij weten niet* wat er over de grens van het waarneembare heelal ligt” (blz. 180).

Ja, het verstand van de mens is be-grensd!

Hij bereikt de grens van zijn waarneembaar heelal.

De fundamentele vragen

WAAROM werkt dit heelal – oneindig als het schijnt te zijn – volgens principes die op mysterieuze wijze aan wetten gehoorzamen?

WAAR komt de materie in dit „oneindige” universum vandaan? WIE of WAT was verantwoordelijk voor het tot stand brengen van dit heelal? Of is het hier „altijd” geweest? *Waar* gaat dit heelal naar toe?

Dit zijn de *fundamentele vragen*. Niettemin heeft de wetenschap er GEEN ANTWOORD op!

U heeft zojuist enkele feiten over de omvang van het heelal gelezen. Zelfs het *weinige* dat we van zijn omvang kunnen begrijpen is ontzagwekkend! Maar grootte is slechts één factor.

De omwentelingen van hemellichamen en hun onderlinge samenhang kunnen WISKUNDIG voorspeld worden. Er zijn WETTEN die de werking van dit universum regelen en besturen.

Kan dit allemaal het gevolg van EVOLUTIE zijn? Heeft dit altijd bestaan? Is de materie op mysterieuze wijze uit „niets” ontstaan?

Dit zijn fundamentele vragen waarop u de antwoorden dient te kennen. En geloof het of niet – u kunt de antwoorden vinden.

Wij, mensen, zijn nieuwsgierig van aard.

Heel de voortstuwende kracht van de wetenschappelijke navorsingen – vooral op gebied van geologie, astronomie, biologie en vele van hun meer gespecialiseerde studies – is een dorst naar KENNIS.

Fundamenteel is het een verlangen de OORSPRONG van de dingen te begrijpen. Wij willen, van onze eerste ogenblikken af, het „waarom” weten. Wij willen weten HÓE een bepaald huishoudelijk apparaat werkt. Wij willen weten WIE bepaalde dingen gemaakt heeft. Kleine kinderen beginnen te vragen waar zij vandaan gekomen zijn, meestal tot grote verlegenheid van vele jeugdige ouders.

Misschien is het beantwoorden van deze meer eenvoudige vragen niet zo moeilijk.

En toch heeft zelfs deze kinderlijke verwondering – teruggevoerd naar het allereerste begin van het menselijk ras – te maken met de oorsprong van de mensheid.

Maar hier ontdekken we een grote paradox!

Met al z'n wetenschappen moet de mens uiteindelijk bekennen dat hij, uit zichzelf, NIET WEET waar dit hele onmetelijke universum, met het zonnestelsel en het leven op deze aarde, vandaan gekomen is.

En zo vindt hij gebrekkige excuses uit.

Waarom? Omdat hij gedreven wordt door een bepaalde MOTIVERING.

Wat motiveert de „kennis” van de mens?

Hij ziet niet eens in wat deze motivering is.

Maar luister eens naar een beroemd evolutionist. Dit is een ontstellende bekenenis over motiveringen. Over REDENEN tot ontkenning van een bovennatuurlijke oorsprong. Redenen tot verwerping van een SPECIALE SCHEPPING van alles en om te trachten de schepping te verklaren ZONDER Goddelijke Schepper!

„Ik had er mijn reden voor dat ik niet wilde dat de wereld een betekenis had; dus nam ik aan dat zij dan ook geen betekenis had en zonder enige moeite was ik in staat bevredigende redenen voor deze onderstelling te vinden.

„Voor mezelf zowel als ongetwijfeld voor de meesten van mijn tijdgenoten was de filosofie der zinloosheid in de grond een werktuig van bevrijding... van een zeker systeem van moraliteit. Wij hadden bezwaar tegen de moraliteit omdat het onze seksuele vrijheid belemmerde; we hadden bezwaar tegen het politieke en

economische systeem omdat het onrechtvaardig was...

„Er was één bewonderenswaardig eenvoudige methode om... *onszelf te rechtvaardigen in onze politieke en erotische revolutie*: we konden gewoon ontkennen dat de wereld ook maar enige betekenis had. Soortgelijke tatiëken waren gedurende de achttiende eeuw gekozen en wel om dezelfde redenen... De voornaamste reden om filosofisch te zijn, was dat men vrij zou kunnen zijn van vooroordelen – bovenal van vooroordelen *van seksuele aard*.”

De schrijver eindigt met te zeggen: „Het was de duidelijk *giftige aard* van de vruchten die me ertoe dwong de filosofische boom waaraan ze gegroeid waren OPNIEUW TE BESCHOUWEN [onze nadruk] (Aldous Huxley, *Ends and Means*, 1937, blz. 312, 315, 316, 318).

Daar hebt u het!

Dit is een merkwaardige vervulling waaróm atheïstische denkers een bewustzijn van God uit hun geest willen werken! Er is een diepere oorzaak DIE DE BIJBEL ONTHULT.

Luister: „En daar zij het VERWERPELIJK achtten God te ERKENNEN [d.w.z. in hun wetenschap, in hun *onderwijs*], heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijk denken om te doen wat niet betaamt: vervuld van allerlei onrechtvaardigheid, boosheid, hebzucht en slechtheid, vol nijd, moord, twist, list en kwaadaardigheid; oorblazers, lasteraars en haters van God, verwatenen, overmoedigen, grootsprekers, vindingrijk in het kwaad, hun ouders ongehoorzaam...” (Rom. 1:28-30).

Wat een vernietigende aanklacht!

God zegt dat het voor de hand ligt dat Hij bestaat wanneer wij naar het Werk van Zijn handen kijken.

Hij zegt: „... hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard. Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt SEDERT DE SCHEPPING DER WERELD uit Zijn werken met het verstand doorzien” [door naar de SCHEPPING, het stoffelijk heelaal, de wonderbaarlijke, van elkaar afhankelijke levensvormen op deze aarde te kijken!] (Rom. 1:19-20).

Maar de natuurlijke, vleselijke mens wénst God niet te erkennen. Waarom niet? Omdat de mens in zijn reusachtige IJDELHEID geen soeverein GEZAG over zijn leven wil erkennen!

Hij verzet zich tegen God als zijn Heerser! Hij wil niet dat enig Opperwezen hem zegt wat hij moet doen – hoe hij moet leven – door gedragsnormen vast te stellen en straffen voor gebroken wetten op te leggen!

De werkelijke motivering van het atheïsme en het verlangen om „willens en wetens” onwetend te zijn (II Petr. 3:5) is de motivering van intellectuele ijdelheid en menselijke begeerte!

Te veel mensen hebben een totaal verkeerd begrip van evolutionisten!

Velen schijnen aan te nemen dat deze mensen in hun benadering geheel OBJECTIEF zijn. Men veronderstelt dat evolutionisten EERST DE BIJBEL NAGEGAAN HEBBEN: dat zij hem bestudeerd, overwogen en gelezen hebben, zich er ernstige vragen over gesteld hebben – hem oprecht ONDERZOCHT hebben – en hem toen in GEBREKE bevonden hebben.

Verre van dat!

Zij hebben de Bijbel verworpen *zonder te bewijzen of hij al dan niet waarheidsgetrouw kon zijn*.

En hetzelfde geldt ook voor de klassieke heidense filosofen die de leugen van „geen God” hielpen bestendigen. Het enige verschil is dat hún motivering voor iedereen duidelijk was!

Alles door toeval?

Let even op wat Plato beweert: „Zij [de filosofische pedagogen van de oudheid] zeggen dat vuur en water en aarde en lucht, alle door de natuur en door TOEVAL ontstaan zijn... en dat wat betreft de hemellichamen die daarna komen – aarde, de zon en sterren – door middel van deze absoluut LEVENLOZE bestaansvormen geschapen zijn... Naar deze wijze en op deze manier is *het gehele uitspanseel* geschapen... *niet* door een daad van verstand, zoals beweerd wordt, of door een daad VAN ENIGE GOD, of van kunst, maar, zoals ik zei, door de natuur en *DOOR TOEVAL ALLEEN*” (Plato, *Dialogen*, Wetten, sectie 889).

Is dit verschillend van de moderne opvattingen? Helemaal niet! – behalve wat het moderne, wetenschappelijk tintje betreft.

Vandaag *weigeren* de meeste wetenschapsmensen de mogelijkheid aan te nemen dat er een scheppende God is – zelfs al geven ze toe dat zij de oorsprong van

(Vervolg op pagina 15)

DE ZAAK MARIHUANA

Nieuwe Bewijzen

Hoort marihuana gedecriminaliseerd te worden? Hoe werkt het en wat zijn de gevolgen ervan? Dit artikel geeft u de laatste gegevens over het gevaar.

door William F. Dankenbring

MEN hoort voortdurend beweren dat marihuana onschadelijk is en dat het wettelijk toegelaten behoort te worden. Maar aan de andere kant wordt er aangevoerd dat marihuana helemaal niet zo onschuldig is als de voorstanders ervan wel denken. De algemene opvatting onder wetenschapsmensen gedurende de laatste jaren is dat men met het onderzoek van marihuana zou moeten verdergaan en dat een definitieve uitspraak voorlopig nog opgeschort dient te worden.

In de Verenigde Staten zijn onder regeringsauspi-

ciën ongeveer 40 researchprogramma's aan de gang en nog eens 200 particuliere programma's over de gehele wereld. Definitieve resultaten beginnen nu binnen te komen.

Wat laat het feitelijke bewijsmateriaal zien? Hoe beoordelen wetenschapsmensen en gezaghebbende kringen in de medische wereld marihuana *nu*?

De feiten

Dr. Wesley Hall, president van de American Medical Association, verklaarde onlangs dat een nog steeds voortgezette studie van marihuana „heel weinig twijfel” overlaat dat het roken van marihuana de oorzaak is van afwijkingen of misvormingen bij de geboorte en de geslachtsdrift afkoelt. Dr. Hall verklaarde: „Wij *weten* dat 10 percent van de kinderen, geboren van moeders die marihuana gebruiken, *geestelijk gestoord* zullen zijn”. Dat is een verschrikkelijke tol voor een toekomstig ouderpaar om te moeten betalen!

En hij gaat verder: „Een toenemend gebruik heeft een vermindering van de geslachtsdrift tot gevolg. Een man van rond de 35 zou als gevolg hiervan, wat zijn geslachtsdrift betreft, de leeftijd van 65 of 70 hebben.

„Ook vrouwen worden erdoor aangetast in die zin dat hun verlangen naar seks minder intens is dan onder normale omstandigheden. Er is nu genoeg bewijsmateriaal dat dit bevestigt”, zo besloot hij.

De studie wordt ondernomen door het Committee on Alcohol and Drug Dependence der AMA. De bevindingen van deze studie staven de verklaringen van Dr. Hall, hoewel het drie, vijf of zelfs tien jaar zal duren om voldoende gegevens over de *exacte* gevolgen te verzamelen. Dr. Hall zei

nog: „Vele gegevens die we nodig hebben, kunnen slechts verkregen worden door lijkschouwing, voornamelijk als er van *bersenletsel* sprake is. We zijn niettemin in staat enige oordelen te vellen door intussen het gedrag van de patiënt te observeren. Deze beoordelingen laten er heel weinig twijfel over bestaan dat marihuana niet alleen gevaarlijk voor de gezondheid is, maar ook dat de gevolgen ervan cumulatief zijn” (UPI, 4 maart 1971, nadruk van ons).

Een ander gevolg van het roken van marihuana, zo zei Dr. Hall, is het verlies van zelfvertrouwen, vrees voor impotentie die tot moedeloosheid leidt, wat zich kan ontwikkelen tot een depressieve psychose, „een ernstige mentale toestand die vaak in verband staat met het verlangen zelfmoord te plegen” (*id.*).

Andere bevindingen

Er is ook bewijs aan het licht gekomen dat marihuana in sommige gevallen *bersenletsel* veroorzaakt. Dr. Sidney Cohen, voormalig directeur van de afdeling voor de studie van narcotica aan de Amerikaanse National Institutes of Mental Health, meldde onlangs dat tijdelijk geheugen- of bewustzijnsverlies steeds vaker bij marihuana-gebruikers voorkomt en de neiging heeft langer te duren. Wetenschappelijke onderzoekers zijn het erover eens dat tekenen van psychologische verslaving bij marihuanarokers een algemeen verschijnsel is. Recente studies tonen tevens aan dat zware hasj-rokers, in tegenstelling met niet-gebruikers, op school slechtere resultaten behalen en ook vaker hun schoolopleiding niet afmaken.

Uitgebreide onderzoeken laten eveneens zien dat marihuanagebruikers ook gevaarlijke automobilisten zijn, vooral 's nachts. Marihuana versterkt en verlengt het effect van verblindend of schel licht op de ogen en is er de oorzaak van dat de gebruiker van marihuana vlugger en intenser verblind wordt door naderende koplampen. Automobilisten die onder invloed van marihuana zijn, reageren even grillig als dronken autorijders. Zij hebben een slecht waarnemings- en beoordelingsvermogen en reageren langzamer.

En hoe staat het met de gevolgen van marihuana op lange termijn of de *genetische* uitwerking ervan? Studies van de Arabische bevolking in Noord-Afrika verschaffen ons hierop enkele antwoorden. In Noord-

Afrika blijken grote groepen hasjrokers zich helemaal uit de samenleving terug te trekken. Zij ontwikkelen dan veel van die geestelijke en lichamelijke achteruitgang die men ook bij door en door verloederde alcoholisten aantreft.

En gaan hasjiesjokers werkelijk over tot „hardere” drugs? Er zijn bewijzen aanwezig dat voor diegenen die psychologisch gesproken op marihuana gaan leunen, de kans groot is dat zij op sterkere drugs zullen overgaan. Een andere belangrijke conclusie is dat vele marihuanarokers overgaan tot overdadig alcoholgebruik.

De biochemie van marihuana

Precies waaróm marihuana het menselijke verstand aantast op de wijze waarop dit plaatsvindt, is nog onbekend. De chemische samenstelling van marihuana wordt nog steeds onderzocht.

Onder de vooraanstaande onderzoekers op dit gebied bevindt zich een groep van Israëliische wetenschapsmensen onder leiding van professor Raphael Mechoulam van de afdeling farmacologie der Hebreeuwse Universiteit te Jeruzalem. Professor Mechoulam en zijn collega's waren de eersten die het actieve bestanddeel in marihuana in zuivere vorm afzonderden. Proefnemingen op apen hebben aangetoond dat Delta-tetrahydracannabinol (wat overeenstemt met slechts 3 tot 5% van de geïnhaleerde of op een andere manier ingenomen drug) het bestanddeel is dat de fysiologische en psychologische effecten van marihuana bij de verbruiker opwekt.

Professor Mechoulam wijst erop dat, hoewel de gevolgen van marihuana urenlang blijven voortduren, het actieve bestanddeel (THC) grotendeels binnen 15 tot 30 minuten uit het zenuwstelsel verdwijnt. Hij vermoedt daarom dat het niet het THC zélf is dat het lichaam en de verstandelijke vermogens van de marihuanagebruiker aantast, maar wel een produkt dat door het stofwisselingsproces van de roker uit THC geproduceerd wordt en *hydroxyl-THC* genoemd wordt.

Klaarblijkelijk kan het lichaam gaandeweg *in toenemende mate* deze door het stofwisselingsproces voortgebrachte stof produceren – als de hiervoor benodigde enzyme „tot leven komt” – en veronderstelde „veilige” niveaus van bedwelming zich geleidelijk tot diepere en gevaarlijker „trances” ontwikkelen.

Wat het effect van de drug op het menselijk brein betreft, verklaarde profes-

sor Mechoulam op ondubbelzinnige wijze dat marihuana het geestelijk evenwicht van de gebruiker verstoort. Hij heeft strenge internationale controle aanbevolen van de chemicaliën die door misdadigers gebruikt zouden kunnen worden om op kunstmatige wijze THC te produceren (Science, Vol. 168, blz. 1162, 1970).

Sedert wetenschapsmensen het actieve bestanddeel geïsoleerd hebben en vastgesteld hebben hoe het in het laboratorium nagemaakt kan worden, gaat het onderzoek snel vooruit. Er staan ons nog veel meer ophefmakende ontdekkingen te wachten. Maar er is nu reeds voldoende feitenmateriaal aan het licht gekomen dat ieder gezonddenkend persoon ervan moet overtuigen dat marihuana schadelijk en gevaarlijk is – en dat het NIET gedecriminaliseerd hoort te worden!

Diegenen die doorgaan met marihuana te „experimenteren” zetten hun toekomst op het spel. Zoals in omvang steeds

**NEW FACTS
ABOUT
MARIJUANA**

Als u de Engelse taal machtig bent en dit GRATIS boekje van 48 bladzijden wilt ontvangen, zullen wij u dit gaarne op aanvraag toesturen. Het zal de vragen die iedereen over marihuana stelt, beantwoorden.

toenemend bewijsmateriaal, waaronder medische rapporten uit Vietnam, laat zien, kan het roken van hasj geestesstoornissen en psychosen veroorzaken en aanleiding geven tot moord. Een verbindingsofficier van de 2de Mariniersdivisie vertelde redacteuren van *The PLAIN TRUTH* onlangs, dat tijdens een jaar Vietnamdienst hij verschillende lijken gezien had van

(Vervolg op pagina 30)

Krachtens wiens gezag?

Al wat u doet wordt gemotiveerd door een of ander „gezag“. Wat u gelooft, uw opinies, uw diepste overtuigingen, zijn gebaseerd op een of andere „autoriteit“. Uw kleding, eetgewoonten en andere persoonlijke gewoonten zijn het gevolg van een bepaalde „autoriteit“. Wie is uw autoriteit?

door Garner Ted Armstrong

NOU MAN, ik ben m'n *eigen* baas", zal de hippie antwoorden als men hem vraagt wie zijn autoriteit is.

Maar wat hij zegt is niet waar.

Hij draagt een uniform.

Hij richt zich naar een naamloze, onherkenbare, anonieme „autoriteit" – het „hippie-image", overeenkomstig naar WAT ANDERE MENSEN DENKEN.

De hippie is een slaaf

De hippie kruipt slaafs voor de opinies van andere mensen die „drop-outs" van de maatschappij zijn. Hij heeft hun goedkeuring en acceptatie nodig! Zijn vurig verlangen is *erbij te horen* en zijn wanhopig zoeken zich met andere mensen te *identificeren* leidt hem tot ongelooflijke vuilheid, immoraliteit, lang haar, kralensnoeren, psychedelische kleding en al de andere parafernalia van de „hippie".

En zo is hij dus in feite in zijn zogenaamde NONconformisme een

klassieke CONFORMIST. Het is alleen maar een kwestie welke groep mensen zijn autoriteit uitmaakt.

Een militair is zo dom niet.

Hij weet wie zijn „autoriteit" is – van de pelotonssergeant tot aan de opperste bevelhebber. Hij weet dat zijn kleding, zijn werkgewoonten, zijn uniform, de manier waarop hij zijn haar moet laten knippen, zijn hele WEZEN, zich moet richten naar de voorschriften van dit GEZAG dat zijn leven regeert.

Maar weinig anderen, buiten het leger, weten wie hun autoriteit is.

Weet u het?

„Dat hangt ervan af"

En meteen hier al gebruiken de meeste mensen de overbekende dubbelzinnigheid – „dat hangt ervan af". „Dat hangt ervan af", zou u kunnen antwoorden, „wat u precies bedoelt met 'autoriteit' "

„Als u bedoelt", zou u verder kunnen gaan, „iemand die over me

REGEERT – die me commandeert of me zegt wat ik met mijn leven moet doen, dan is het antwoord NIEMAND!"

Niet onaardig. Maar het is niet waar.

Zo dacht ik er vroeger ook over. Toen ik afgezwaaid was na vier jaren bij de marine, waaronder negen maanden voor de kust van Korea gedurende de ijskoude winter van 1951-52, had ik het besluit genomen dat ik me nooit meer door wie dan ook zou laten „commanderen".

Ik maakte me wijs dat ik de zelfstandigheid zelf was en zo vrij als een vogel in de lucht.

Ik rookte – uiteraard. Maar ik redeneerde dan ook dat ik rookte omdat IK het wou en niet omdat ik het móest. Niemand COMMANDEERDE me een sigaret op te steken. Niemand anders dan ikzelf.

De waarheid was dat ik volkomen VERSLAAFD aan de rookgewoonte was. Ik MOEST roken – zoals ik uiteindelijk begon in te zien toen ik probeerde

het op te geven. Ik speelde soms met de gedachte ermee op te houden – trachtte zelfs mijn vrouw ervan te overtuigen dat een bepaald merk zo goed als geen nicotine bevatte (zoals de verklaring op het pakje liet uitkomen) en dat het daarom goed voor m'n gezondheid was.

Maar uiteindelijk brak de tijd aan dat ik er wel mee moest ophouden. Ik wist dat ik elke gewoonte die decadent en slecht voor m'n gezondheid en rechtstreeks in de Bijbel veroordeeld werd, móest opgeven. Maar het viel niet mee. Herhaaldelijk wierp ik met afkeer een pakje weg, nadat ik natuurlijk eerst „alleen maar die ene sigaret” gerookt had om aan mijn zucht naar nicotine te voldoen. De dag daarop probeerde ik me dan te herinneren waar ik het pakje weggeworpen had en reed ik zelfs naar de plaats terug om het te zoeken! Een vrij mens?

Maar roken is slechts één voorbeeld.

Ik zou ook nooit meer in een rij gaan staan – nooit meer „meneer” zeggen – me nooit meer laten commanderen.

Maar dat was allemaal kinderachtig gedroom. En het ging allemaal in rook op.

Ik ontdekte uiteindelijk dat het allemaal een kwestie is van uit te maken onder WELK GEZAG men wenst te staan.

Want WIJ LEVEN ALLEMAAL ONDER GEZAG.

Wij zien onze slaafsheid niet in. Wij kunnen zelfs onze „autoriteit” meestal niet identificeren – maar we staan niettemin onder gezag.

Wat ik dus met „gezag” bedoel is eenvoudig dit:

Uw „autoriteit” is de som van alle beweegredenen in uw leven en de BRON van deze beweegredenen.

Wie of wat maakt uit of u een minirok of lang haar draagt? Welke motiverende factor in uw leven maakt van u het „type” dat u bent? Wat geeft vorm aan uw eetgewoonten, lichaams oefeningen, kleding, vermaak en ontspanning? Welke specifieke invloeden hebben aan uw geloof vorm gegeven? Welke invloeden hebben godsdienst en politiek op uw leven?

U bent de som van een reeks persoonlijkheidsvormende „autoriteiten”.

Voor sommige mensen is hun kerk hun laatste, absolute „autoriteit” in het al of niet doen van de een of andere daad. Voor andere mensen is het hun gezin, hun tradities, hun vrienden, hun club of vereniging.

Maar autoriteiten, net zoals loyaliteiten.

veranderen natuurlijk.

Zelfs iemand die eens per jaar dronken is, richt zich naar een tijdelijke autoriteit. En dat zijn natuurlijk altijd ANDERE MENSEN. Wat doet men? Wat doen zij, nu, op dit ogenblik? De sociale drang om van een massa-actie deel uit te maken heeft menig filosoof tot een bespiegeling van de overeenkomst tussen mensen en schapen gebracht.

Wat bepaalt wat u gelooft? Bent u alle beschikbare inlichtingsbronnen voor uzelf OPRECHT nagegaan? Heeft u de oorzaak van elke motiverende daad uitgeplozen? Weet u waaróm u reageert zoals u reageert? Weet u werkelijk waaróm u alles en nog wat „geloof” over de mensen van een ander ras?

Uw AUTORITEIT voor dit alles is die groep van mensen die van u gemaakt hebben wat u bent. U zult ontsteld zijn wanneer u zult vaststellen hoe WEINIG u, uzelf, ermee te maken heeft gehad!

Het begin

De wetenschap, de ruggegraat van het onderwijs, kan ons geen reden voor ons bestaan geven. Zij kan ons niet zeggen waaróm we bestaan – wat we zijn – of wáár we heengaan.

Maar de wetenschap wordt uitermate GEZAGHEBBEND wanneer het erop aankomt te verklaren WAAR WE VANDAAN KOMEN.

„In den beginne”, zo luidt het moderne sprookje, „was er de waterstofatoom”. Zo predikt de evolutionistische, atheïstische, godloochenende wetenschap haar eigen eigenaardig dogma, terwijl zij ondertussen diegenen die geloven in de meer nauwkeurige versie: „in den beginne schiep GOD . . .” meewarig negeren.

Maar de wetenschap is verplicht het bestaan van WETTEN te erkennen. Zij verkent en onderzoekt een ORDELIEVEND heelal. Zij overdenkt de wonderbare wetten van het zonnestelsel. Zij onderzoekt de wonderbaarlijke wetten van het milieu der aarde en al de levende wezens daarop.

Maar de wetenschap komt niet tot het besef dat er voor het maken van een wet een AUTORITEIT vereist is. En er is een AUTORITEIT nodig voor het ONDERHOUDEN en HANDHAVEN van een wet. En het vereist een AUTORITEIT voor het BESTRAFVEN VAN OVERTREDINGEN VAN DE WET.

Voor de professor en zijn medewerker die de eersten waren een reageerbuisje met nitroglycerine hevig te schudden, was het voor dergelijke diepzinnige overpeinzingen

ogenblikkelijk te laat.

Maar in de nasleep van deze allereerste ontploffing zou het toch logisch lijken dat het principe bij de overlevenden door zou dringen.

Er is wel niemand die beweert dat deze proefneming enkel „historisch”, in laboratoria, opgaat. Dat doet men alleen maar in leerboeken.

U lééft in een autoriteit. Het ganse heelal wordt door autoriteit in stand gehouden. Het zonnestelsel, de aarde en al het leven. Maar de enige autoriteit waarvan u zich werkelijk vroeg in uw leven bewust wordt, is die autoriteit die uw verlangens dwarsboomt – die uw opwellingen beperkt. Doorgaans bent u hierover gebelgd.

Zonder het te weten volgt u om het even welke autoriteit die opduikt en een beroep doet op wat uw zintuigen aantrekt. U herkent haar niet als „autoriteit”, omdat de ervaring aangenaam voor u is.

Maar het wordt zo stilaan tijd dat u het ware levensbegin van de mens begint te begrijpen – WAT we zijn – WAAROM de menselijke natuur zo is – en WAT HET WARE DOEL VAN UW BESTAAN IS.

Laten we daarom even in 't kort uw eigen levensbegin nagaan.

We bedoelen de tijd toen u een baby was! Niet de filosofische en theologische kwestie waar de gehele mensheid vandaan komt – maar waar u, persoonlijk, begon.

U werd onmiddellijk door GEZAG geregeerd!

Zelfs uw lichaamsfuncties kunnen zo verklaard worden. Uw zenuwimpulsen waren de gehele autoriteit die u nodig had voor anderszins onaanvaardbare daden – persoonlijke ondernemingen van baby's – bijna achteloos en onbedachtzaam verricht, maar enorm belangrijk voor ons, kleine, spartelende schepseltjes die we waren.

Hongerig? U huilde. Nat? U huilde – en het was niemand anders dan uw eigen schuld. Eenzaam? (U kende de betekenis van deze uitdrukking eigenlijk niet) u huilde weer. Soms huilde u zonder te beseffen waarom, maar het was uw enige vorm van lichaams oefening.

Als enigszins „gewone” ouders het toezicht over u hadden dan lieten zij u waarschijnlijk langzamerhand zélf uitmaken door welk gezagssysteem u zich het meeste aangetrokken voelde!

Als zij, net zoals miljoenen „Spock-ouders”, het idee van lichamelijke (foei!) bestraffingen verafschuwden, begon u lang-

zamerhand in een frustrerende situatie te raken waarin u NIET WIST tot hoever u gaan kon.

U stond volkomen zonder leidinggevende principes.

Er was geen „contra-autoriteit” in uw leven die u kon helpen beseffen dat uw emotionele uitbarstingen *in bedwang* gebracht moesten worden.

Dit klinkt misschien al te hypothetisch. Maar dat is het niet. Het is absoluut waar in vele duizenden gevallen.

Uw eerste „autoriteit” had liefhebbend, bestraffend, teder, barmhartig, maar VASTBERADEN OUDERLIJK GEZAG moeten zijn! Op de prille leeftijd van enkele weken had u reeds moeten gaan vaststellen dat er WETTEN in uw omgeving waren – WETTEN DIE GEHOORZAAMD MOETEN WORDEN – en autoriteiten die straffen wanneer deze wetten gebroken werden!

Laten we naar uw tienerjaren overspringen.

Uw werkelijk „hoogste” autoriteit

Tijdens uw tienerjaren kwamen uw autoriteiten u hoogst ontzagwekkend, zwaarwichtig, veeleisend en belangrijk voor. U wist niet wat deze autoriteiten waren – u besefte zelfs niet dat u *eronder* stond (u verbeeldde zich „vrij” te zijn), maar u gehoorzaamde. Zonder klacht. Gewoonlijk onmiddellijk.

Waar ging u naar toe? Met wie? Waarom?

Door bij het café, de bioscoop of de dancing rond te hangen, zomaar om te zien „wat er zou gebeuren”, was u in feite een slaaf van een gigantische dictator – een autoriteit in uw leven van enorme afmetingen die u *aandreef* te doen wat u deed, die u beïnvloedde in uw kleding, het knippen van uw haar (of het weigeren dit te laten doen) zoals u gewoon was, hoe te eten, hoe te praten, hoe te lopen, welke sport te spelen, hoe omgang met het andere geslacht te hebben, hoe te zoenen en zelfs hoe uw brommer te repareren zoals u gewoon was!

Tieners trachten wanhopig „erbij te horen”. Zij willen even „volwassen” en stoer zijn – even „in” als al de anderen. (Die overigens ook hopen „in” te zijn evenals diegenen die op hún beurt proberen „in” te zijn in de veronderstelling dat anderen reeds „in” zijn – als u begrijpt wat ik bedoel.)

Zette u er alles op, de vlotte jongen te zijn: knap, sportief en de ziel van alle party's?

Of zaten puistjes u in de weg?

Zo ja, dan hebt u waarschijnlijk wat tegen de gave huid van de jongelui uit de betere stand gehad en zocht u waarschijnlijk een ander stel vrienden op die bij uw gezicht pasten. Compleet met alle bijpassende gewoonten en kleding.

Zoals lang haar, sigaretten, brommers met wijd-open uitlaat en een opstandige houding.

Of zoals korte rokken en steil, blond geverfd haar, linnen schoenen en een manier van lopen die lijkt op een kruising tussen twee verschillende wilde dansritmes.

Wees nou eens eerlijk met uzelf. Ongeacht de mode van de tijd – onverschillig de tijd waarin u opgroeide, wat wáren de werkelijke autoriteiten in uw leven?

Hoe zag u eruit? Niet hoe u dácht eruit te zien of hoe u eruit wóu zien – maar hoe zag u er *werkelijk* uit?

Er bestaat alle kans op dat u wanhopig uw best deed, precies zoals al de anderen in uw eigen vriendenkring te zijn! En zo werden deze vrienden, *hun* manier van kleden, *hun* sympathieën en antipathieën, *hun* zeden en gewoonten – ZIJ WERDEN UW AUTORITEIT!

U kunt zich waarschijnlijk vele voorvallen herinneren waarbij uw ouders en die vrienden vierkant tegenover elkaar stonden. Wie volgde u dan? En zo niet volgde – wie *wilde* u dan volgen, zelfs al was u verplicht de richtlijnen van uw ouders te volgen?

Zoals de *meeste* jongelui respecteerde u heel waarschijnlijk veel meer de „autoriteit” van ANDERE JONGELUI van uw eigen leeftijd – en *hun* gewoonten, dan het gezag van uw ouders.

De hoogste autoriteit in uw leven gedurende die jaren was dus IJDELHEID.

Sommigen willen „stoer” zijn, bikkeldhard, gevoelloos, onverschillig – willen een „drop-out” zijn en bekend staan om een houding van het-kan-me-niets-schelen. Dáarom nemen ze deze houding aan. Ze zijn ongelukkig. Ze willen eigenlijk geen „drop-out” zijn – ze willen een „drop-IN” zijn – IN de groep waarin ze o zo graag opgenomen willen worden. Sommigen willen populair zijn, de ziel van de party, actief in sport en schoolactiviteiten – en zo proberen zij dat type persoon te worden.

Maar in alle gevallen is IJDELHEID in het spel.

De menselijke natuur – IJDELHEID

U *bent* de som van al de gedachten,

ervaringen en gebeurtenissen die van u gemaakt hebben wat u bent. Zonder het te realiseren bent u heel uw leven lang aan bepaalde machtige autoriteiten onderworpen geweest.

Ik zei reeds eerder dat u in een „autoriteit” leeft. Dit is slechts een andere manier van zeggen dat u in een *ordelievend* heelal leeft, in een door WETTEN beheerd zonnestelsel en in een ecologie die patronen en wetten navolgt.

Alleen de mens, in heel de schepping, is wetteloos.

Maar evenals de fysieke wetten die kracht op u uitoefenen, zijn er ook bepaalde *geestelijke* krachten aan het werk.

De *menselijke natuur* in u oefent een sterke BENEDENWAARTS gerichte kracht uit. Evenals de werking van de zwaartekracht u naar deze fysieke aarde trekt, zo heerst er ook een sterke GEESTELIJKE en EMOTIONELE aantrekkingskracht in u die u, geestelijk gesproken, naar beneden trekt.

Deze aantrekkingskracht is een verborgen, ongeziene, geestelijke kracht.

De enige bron waar u naar toe kunt gaan voor het begrijpen van de menselijke natuur – om te zien wát zij is en waaróm zij zo is, is de bron van het geïnspireerde Woord van de Almachtige God.

In de Bijbel en in de Bijbel alléén, kunt u uw eigen natuur leren begrijpen!

God OPENBAART wat uw natuur werkelijk is.

Hij zegt: „Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet” (Rom. 8:7).

Zij kán zich eenvoudig niet onderwerpen – dat zegt God. Soms maakt de menselijke natuur zich wijs dat zij zich wil onderwerpen – dat zij God *wil* gehoorzamen en volgens Gods wetten *wil* leven, maar zij kan eenvoudig geen weerstand bieden aan een ongeziene, krachtige AUTORITEIT die overal op deze wereld aanwezig is!

Onder goddelijke inspiratie schreef Jeremia: „Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het; wie kan het kennen?” (Jer. 17:9.)

Ja, – *arglistig* – boven alles. Wij maken onzelf graag wijs dat we vrij zijn. Dat we niemands slaaf zijn (zoals de Joden tot Christus zeiden) – terwijl we IN WERKELIJKHEID WÉL SLAVEN ZIJN.

Slaven van onze eigen natuur. Van de

Foto: Ambassador College

TERUG NAAR DE MIDDELEEUWEN!

Hippies die onder autoriteit weg willen komen schikken zich naar een naamloze, karakterloze, anonieme „autoriteit“ — de „hippie-imago“.

benedenwaarts gerichte kracht van ons vlees en van een onzichtbaar GEESTELIJK WEZEN DIE IN DEZE HUIDIGE WERELD DE MENSEN REGEERT!

De menselijke natuur is dezelfde soort natuur als die van Satan, de Duivel.

Diens natuur wordt beschreven in Jesaja 14 en Ezechiël 28. Hij wordt beschreven als het zinnebeeld van ijdelheid. Ijdelheid

bestaat uit *jaloersheid, begeerte en hebzucht*. De duivel wordt de vader van de leugen genoemd (Joh. 8:44), de overste van de macht der lucht (Ef. 2:2) en als de GOD zelf — de heersende autoriteit — *van het huidige tijdperk* (II Cor. 4:4).

In die hoedanigheid héerst de duivel over de geest en het hart van de mensen!

Laten we dit goed begrijpen. De men-

selijke natuur kan vergeleken worden met een krachtige, negatieve elektrische stroom. De duivel is, terwille van deze vergelijking, een krachtige positieve stroom. Er bestaat een geweldige aantrekkingskracht tussen de twee, waardoor die krachtige stroom kan circuleren.

De menselijke natuur lijkt op een krachtige *magneet*. Ze trekt u aan in de richting

van hebzucht, wellust, jaloersheid, begeerte, IJDELHEID.

Uw verlangen een bepaald iemand te haten en de genegenheid van iemand anders te begeren – uw afkeer voor het ene ras en uw gevoelens van meerderwaardigheid tegenover een ander – de fysieke, zinnelijke, neerwaarts gerichte kracht van het vlees – dat zijn allemaal precies dezelfde gevoelens als die van de duivel. Zij vormen de krachtige AUTORITEIT die GEZAG over u uitoefent!

Zonder het te weten heeft u zich door uw ijdelheid laten voortdrijven, u laten onderwerpen en u laten dwingen bepaalde daden te verrichten, zekere gevoelens van haat te koesteren, een verkeerde houding aan te nemen en dingen te doen waarvan u wist dat ze verkeerd waren!

De menselijke natuur – geloof het of niet – is IJDELHEID, jaloersheid, begeerte en hebzucht!

Het is alsof de natuur van de duivel zélf in de mens geplaatst is.

De predikers van „VRIJHEID”

Maar nauwelijks één enkeling op de miljoen zal toegeven dat hij een slaaf geweest is!

Slechts een handjevol mensen is op het punt beland waar ze hebben willen inzien dat zij zich bevonden in een letterlijke slavernij van het onzichtbare gezag van de duivel, van de neerwaarts gerichte kracht van hun eigen natuur en van de autoriteit van deze wereld rondom hen!

Miljoenen beelden zich in vrij te zijn.

Ze maken zich vooral wijs dat ze vrij zijn van de verplichting GOD TE GEHOORZAMEN!

Zij spreken van „genade”, wat voor hen betekent dat zij in een soort geestelijke toestand verkeren die hen van de verplichting ontslaat GODS AUTORITEIT TE GEHOORZAMEN.

Maar genade is géén geestelijke „toestand” – het is een hoedanigheid van Gods natuur! Genade is slechts Gods vergevingsgezindheid – ZIJN houding van GENADE en VERGIFFENIS waar wij niets voor gedaan hebben, die wij niet verdiend hebben – maar die Hij zal betonen aan iedereen die over zijn zonde berouw heeft.

Vergis u niet! U staat onder gezag. U zult het altijd zijn. De enige vraag is: „WIENS GEZAG?”

U heeft zich bevonden onder de autoriteit van deze wereld en haar gewoonten, gebruiken, geloven, fabels, valse godsdien-

sten, dogma's, vooroordelen, politieke ideeën, verdraaide geschiedenisleer en haar mensen. U heeft zich óók bevonden – hoewel u het niet beseftte en het nog kunt ontkennen – onder het gezag en de heerschappij van de onzichtbare god van dit huidig tijdperk, die Satan de Duivel is.

Maar de grote invloed die tegenwoordig de heerschappij over de mensheid voert, laat de mens graag geloven dat hij vrij is. Hij heeft zelfs dienaren (II Cor. 11:13-15) die zijn speciaal soort „vrijheid” prediken.

Luister hier eens naar! „VRIJHEID spiegelen zij [de valse dienaars van Satan] hun voor [hun volgelingen], hoewel zij zelf slaven des verderfs zijn; immers, door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men” (II Petr. 2:19).

Petrus werd geïnspireerd over deze leermeesters als volgt te schrijven: „... zij verlokken onstandvastige zielen... kinderen der vervloeking zijn zij. Doordat zij de rechte weg verlaten hebben, zijn zij verdwaald... Dezen zijn bronnen zonder water, nevelen, door een windvlaag voortgejaagd, voor wie de donkerste duisternis [in der eeuwigheid – Statenvertaling] is weggelegd” (II Petr. 2:14-17).

Ze prediken VRIJHEID – „genade”, zoals ze het noemen.

En onvermijdelijk betekent de „genade” die ze prediken dat hun toehoorders „vrij” zijn van ELKE VERPLICHTING TEGENOVER GODS WETTEN. Ze prediken dat het helemaal in orde is wanneer men Gods wetten breekt en dat dergelijke ONGEHOORZAAMHEID EN WETSOVERTREDING „vrijheid” is.

Maar, getrouw aan de profetieën van Romeinen 1 en wat evolutionisten vandaag erkennen, blijkt er altijd een diepere bewegreden in dergelijke boodschappen te liggen.

En wat is de motivering die door Petrus onthuld wordt? „Want met holle, hoogdravende klanken verlokken zij door vleselijke begeerten en door ongebondenheid hen, die zich ternauwernood aan degenen, die in dwaling verkeren, onttrekken” (II Petr. 2:18).

Lust van het vlees – SEKSzonden – dit zijn de motieven die aan heel wat valse doctrines ten grondslag liggen.

De politieke vrijheidspredikers

En wat een opvallende parallel is er tussen de valse dienaars van Satan die vrijheid prediken en ondertussen slaven zijn van hun eigen wellust en druk bezig

zijn te proberen anderen tot slaaf te maken – wat een parallel tussen deze en de politieke predikers van dezelfde doctrine.

Pseudo-„leiders” in verschillende bewegingen schreeuwen luidkeels over gebrek aan vrijheid, beroving van rechten, sociale onrechtvaardigheden en dies meer. Zij keuren openlijk de slavernij af waaronder de mensen die zij willen ophitsen, eigenlijk gebukt gaan.

Niettemin prediken zij zelf een NIEUW soort slavernij – die der stomme gehoorzaamheid aan de voorschriften van hun eigen politiek.

En zo zwaait het menselijk pendulum heen en weer.

Eeuwenlang hebben de mensen zich wijsgemaakt dat zij de ware vrijheid konden vinden – in hun eigen regeringen, sociale orden en godsdiensten.

Het is hen alleen maar gelukt van het ene soort slavernij in de andere te belanden – zonder ooit ware vrijheid bereikt te hebben.

Wij zijn door onze eigen uitvindingen in slavernij gebracht. Bevreesd voor onze eigen kolossale omvang – doodsbang voor de werken van onze eigen handen.

Vandaag de dag ziet de mensheid zich tegenover de allerlaatste catastrofe staan – de zelfmoord van het gehele menselijke ras.

En dat alles omdat we vrijheid wilden. Vrijheid. Maar we wisten niet wát het was. En we wisten niet WAAR WE HET MOESTEN ZOEKEN.

Ware VRIJHEID

Wat is ware vrijheid?

Onze kinderpsychologen schijnen bezeten te zijn van het idee dat het totale anarchie is; het recht te doen wat men ook wil, aan wie dan ook en wanneer men dit wil.

In onze gezinnen en scholen hebben we de verschrikkelijke gevolgen van dit volslagen wanbegrip gezien; in gewelddadige jeugd, in jeugdcriminaliteit, toeneemende rellen en een geweldige toename van druggebruik onder de jongeren.

In onze tegenwoordige maatschappij geloven miljoenen van ons dat met vrijheid bedoeld wordt vrijheid VAN de wet, om datgene te doen waarvoor we ongestraft blijven – wanneer de gelegenheid zich ook maar voordoet. We liegen, bedriegen, plunderen en doden; we slikken pillen en hormonen; we nemen speciale diëten in acht en verrichten lichaams oefeningen tot

we erbij neervallen; en breken zodoende elke fundamentele gezondheidswet; we spieken op school, bedriegen in zaken, liegen op ons belastingformulier en rijden te snel, zolang we een oogje op de achteruitkijkspiegel kunnen houden – en allemaal omdat we hiertoe de „vrijheid” hebben.

Hele lagen van onze maatschappij voelen zich feitelijk de slaaf van hun omgeving; zonder baan, onderwijs of het vooruitzicht op één der twee – óf zonder baan, onderwijs of het VERLANGEN naar een der twee – proberen steeds grotere percentages van ons anderen te doden of gewelddadig te beroven. En dit alles geschiedt uiteraard onder de vlag van „rechten” en „vrijheid”.

Maar wat ís ware vrijheid?

Natuurlijk, het is vrijheid van SPREKEN. Het is ook vrijheid van VERGADERING. Maar het is ook vrijheid van VREES, van ARMOEDE en van PIJN en van *lijden*. We schijnen nogal veel gebruik te maken van onze vrijheden van spreken en vooral van onze vrijheid van MENINGSVERSCHIL.

Maar wanneer zullen we ooit vrijheid van geest en van gedachten kennen? Wanneer zullen we vrij zijn van terreur, zorgen, ellende, pijn en lijden?

Wanneer vrij van de DOOD?

Dit is de ware Vrijheid die God ons aanbiedt. We zouden nu langzamerhand wel horen te weten dat onze burgerlijke vrijheden GEGARANDEERD WORDEN ZOLANG WE BINNEN DE PERKEN VAN DE WET BLIJVEN.

Het wordt zachtjes aan tijd dat we beseffen dat wetten onze vrijheden beschermen, bewaren en garanderen.

Maar wanneer we de wet *breken*, dan kunnen deze vrijheden van ons weggenomen worden.

Het is precies hetzelfde met de wetten van God! Neem ze in acht en we zijn WERKELIJK VRIJ. Een vrijheid die de meesten van ons zich nooit hebben kunnen voorstellen – het duurzame, zékere soort van vrijheid dat *niemand* ons kan ontnemen.

Luister eens hoe Paulus het onder woorden brengt: „Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen” (Rom. 6:12).

Welke autoriteit zal het zijn?

Het is een keuze. Een kwestie van beslissen wie uw autoriteit zal zijn. Zult u er mee doorgaan zich als een kruipende,

jammerende slaaf te laten voortdrijven en regeren door uw eigen *gewoonten* – roken, vloeken, drinken, twisten, vechten, stelen, enz., enz. – en hartstochten (begeerte, hebzucht, seksdrang, druggebruik) – geregeerd te worden door louter menselijke emoties – of zult u het besluit nemen dat een dergelijke SATANISCHE AUTORITEIT NIET MEER OVER UW LEVEN ZAL HEERSEN – dat u VRIJ zult zijn?

Paulus ging verder: „En stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde [en zonde is het breken van Gods tien geboden – I Joh. 3:4], maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden tot wapenen der gerechtigheid ten dienste van God. Immers, *de zonde zal over u geen heerschappij voeren* . . .” (Rom. 6:13-14).

God zegt van ZIJN ware dienaren: zonde zal u NIET voortdrijven, u tot slaaf maken, u DWINGEN tot daden die allerlei soorten ellende met zich meebrengen. Uw eigen hartstochten en begeertes, uw ijdelheid en jaloersheid zullen u *niet* tot door het stof kruipende miserabele slaven maken! Uw eigen vooroordelen, begrippen, gedachten, opvattingen, rassenvooroordelen en godsdienstige ideeën mogen NIET UW AUTORITEIT ZIJN!

Paulus wist dat er een letterlijke *strijd* geleverd werd. Het was een strijd tussen twee verschillende autoriteiten. Hijzelf was de prijs!

„Zo vind ik dan deze regel: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig; want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods, maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde [niet zoals sommige valse leraren op monsterlijke wijze beweren, de tien geboden van God!], die IN MIJN LEDEN IS” (Rom. 7:21-26). „Deze wet der zonde” in zijn lichaam was zijn MENSELIJKE NATURE, die aan ijdelheid onderworpen is (Rom. 8:20), die door Satan de duivel beïnvloed wordt; door deze tegenwoordige wereld en door de neerwaarts gerichte kracht van het vlees.

Maar Paulus zei dat hij van deze „gevangenschap” van de wet der zonde vrijgemaakt was.

Hij zei: „Want de wet van de Geest des levens heeft u [ook *mij* of *ons*] in Christus Jezus vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods”! (Rom. 8:2.)

Nu nam hij het besluit, uit eigen vrije wil, wie precies zijn autoriteit zou zijn.

Hij besloot dit zonder er toe gedwongen te worden. Niemand anders, geen bovennatuurlijk wezen, geen invloed VERPLICHTTE hem daartoe.

En hij besloot dat zijn autoriteit God de Vader, Jezus Christus, en het WOORD van God zou zijn. Hij zou zich niet langer gedachteloos en blindelings aan de grillen van z'n menselijke natuur onderwerpen.

Hij zou géén slaaf zijn van „wat men zegt” en van de opinies en de opvattingen van anderen die in even grote mate slaaf van hun hartstochten zijn.

Hij zou géén gehoorzaamheid betonen aan zijn begeerte, zich voor ijdelheid neerbuigen, ijdelheid eer bewijzen of de ogenblikkelijke impulsies van hebzucht gehoorzamen. Hij zou *niet* meer door het leven dwalen als een gemakkelijke prooi van de ontelbare *valse* autoriteiten rondom hem.

Hij zou KIEZEN. Hij zou ZIJN EIGEN AUTORITEIT KIEZEN. En hij zou die *niet* uit vrees gaan gehoorzamen!

Het was VREES, vrees voor de opinies van anderen, vrees voor zijn familie, vrienden, kennissen – vrees voor allerlei reële en ingebeelde gevolgen die hem een integrerend deel van zijn eigen samenleving maakten.

Maar hij zou nooit meer in een GODSDIENST VAN VREES verstrikt raken.

Nu zou hij gehoorzamen omdat hij het zo *besliste*. Omdat hij duidelijk kon zien welke RESULTATEN hij wenste – wat de BESTE LEVENSWIJZE was.

Nooit meer zou hij zich voor de Moloch van de mode neerbuigen; of voor de Dagon der openbare mening; of de Astarte van seks of de Mars van haat en oorlog.

Geen afgodische macht zou over *hem* regeren – niet over de apostel Paulus. Hij had WARE VRIJHEID gevonden. Omdat hij zich *vrijelijk aan God overgegeven* had. Hij had zich vrijwillig aan Gods gezag onderworpen!

En voor dat besluit zal hij *uiteindelijk* gezag voor alle eeuwigheid bezitten! (II Tim. 4:7-8 met Openb. 20:4.)

God wil *u* gezag geven. Maar Hij verwacht van u dat u zich eerst van de slavernij van uw eigen begeertes en hartstochten, van de wereld en haar samenleving en van Satan de duivel zult vrijmaken.

U staat ONDER GEZAG. Nu, op dit ogenblik. U leeft in een „autoriteit”. U zult altijd onder gezag staan.

Maar *wiens?* □

ONS ONTZAGWEKKEND HEELAL

(Vervolg van pagina 5)

de materie of het bestaan van wetten niet kunnen verklaren.

Let eens op wat een bepaalde geleerde dogmatisch verklaart:

„Het is de zaak van de wetenschap rationale verklaringen voor al de gebeurtenissen in de reële wereld aan te bieden en elke geleerde die zich op God beroept om iets te verklaren, **FAALT** in zijn taak.

„Dit is **HET ENIGE DOGMA** dat een wetenschapsmens zich kan veroorloven” (*The Mystery of the Expanding Universe*, William Bonnor, blz. 119).

Zag u dat?

Geleerden nemen dogmatisch aan dat het bestaan van het heelal een rationale – en dat betekent een **FYSIEKE** – verklaring heeft.

Maar kan het bestaan van het heelal **FYSIEK** verklaard worden? Is het mogelijk de *oorsprong* van het heelal te verklaren op basis van wetten die nu bestaan?

Denk eraan, de meeste wetenschapsmensen **VERONDERSTELLEN** dat het heelal altijd geweest is zoals het nu is – geregeld door dezelfde wetten (waar zijn die vandaan gekomen?) zoals het vandaag is.

Wetenschapsmensen geven hun onwetendheid toe

Maar bieden de sterrenkundigen een wezenlijke verklaring voor de **OORSPRONG** van het heelal aan? Per slot van rekening bestaat het! En we wensen te weten waarom.

Als het bijgelovig is het *bestaan van een God* aan te nemen om de schepping van het heelal te verklaren, dan hebben we een andere redelijke en grondig bewijsbare

Foto: California Institute of Technology en Carnegie Institute of Washington

Paardekop-nevel in Orion, gefotografeerd met de 48-inch-Schmidt-telescoop. De nevel werd zo genoemd naar de interstellaire gasmassa die het gezicht op wat er achter ligt belemmert – en een donker „gat” vormt in de vorm van een paardekop.

verklaring van de oorsprong van het heelal nodig.

Maar hier neemt de wetenschap het stilzwijgen in acht!

Het is waar dat zij luidkeels het idee van een Schepper-God verwerpt. Maar terzelfder tijd geeft zij toe: „Wij hebben er geen idee van HOE het heelal ontstaan is”.

Laten we enkele ideeën van de geleerden zelf nagaan als zij „en masse” toegeven: „We weten het eenvoudig niet”.

ROBERT JASTROW, directeur van het Goddard Institute for Space Studies, geeft toe:

„De wetenschap heeft GEEN BEVREDIGEND ANTWOORD op één van de diepzinnigste vragen die de geest van de mens bezighouden – nl. de kwestie van begin en einde” (*Red Giants and White Dwarfs*, blz. 53).

GEORGE GAYLORD SIMPSON, een vermaard paleontoloog, verklaart rondt:

„De leer die we boven in het kort uiteengezet hebben [de evolutietheorie] kan nog niet op alle vragen een antwoord geven en alle raadsels oplossen . . . Zij WERPT GEEN LICHT op de meest fundamentele problemen, het ontstaan van het heelal en van de WETTEN waardoor dit beheerst wordt en evenmin op de aard van grootheden als massa, energie, ruimte en tijd. We moeten ons ermee tevreden stellen dat . . .” (*Het wereldbeeld van een evolutionist*, Aula-boek 358, blz. 41).

„Grootheden”? Welke grootheden? Hoe kunnen ernstige geleerden de hele kwestie van de oorsprong van het heelal nonchalant opzij schuiven door de ONMETELIJKHEID ervan, de ONTELBARE wetten, het INGEWIKKELDE ontwerp, de ADEMBENEMENDE krachten en machten die erin optreden „grootheden” te noemen?

Zij proberen het toch maar.

Vervolgens, nadat ze de hele vraag die zij trachten te beantwoorden opzij geschoven hebben, gaan ze verder met te verklaren dat, als deze grootheden eenmaal bekend zijn, zij verschillende gissingen kunnen aanwenden omtrent de oorsprong van het zonnestelsel, de aarde en het leven dat tenslotte hierop verscheen.

Maar waar *zijn* dan de materie, de energie, de wetten – het heelal – vandaan gekomen? De wetenschap zegt dat zij het niet weet. Maar zij waagt het niettemin te *dogmatiseren* dat het niet geschapen kon zijn.

Nog meer erkenningen

Maar laten we voortgaan met enkele verdere erkenningen:

LINCOLN BARNETT, schrijver van wetenschappelijke boeken voor de leek, verklaart:

„Kosmologen [zij die trachten te verklaren waarom het heelal is zoals het is en waar het vandaan kwam] bewaren meestal het stilzwijgen over de kwestie van het allereerste begin en laten dat vraagstuk aan de filosofen en theologen over” (*The Universe and Dr. Einstein*, blz. 108).

Maar kosmologen en sterrenkundigen vertellen ons dat het *bijgeloof* is in een scheppende God te geloven. Niettemin bewaren zij het stilzwijgen.

Waarom? Omdat zij het niet weten. En wat zij wél weten wijst in de richting van de onherroepelijke waarheid – zoals sommigen in vertrouwen toegeven – dat er een Scheppende God geweest móet zijn, met een alwetende Geest, die het heelal tot stand gebracht heeft.

JAMES A. COLEMAN, professor in de exacte wetenschappen en schrijver van populair wetenschappelijke werken, verrast ons met deze woorden:

„De moderne kosmologie en kosmologie houden zich, zoals andere takken van de wetenschap, bezig met het onderzoek naar de wetten van het heelal. Zij *DOEN GEEN POGING* de vragen over een algemene Oorspronkelijke Oorzaak *TE BEANTWOORDEN* – d.w.z., waar de wetten van het heelal vandaan kwamen, of hoe zij ontstaan zijn” (*Modern Theories of the Universe*, blz. 197).

Als docent, komt Dr. Coleman tegenover studenten te staan die hem vragen: „Waar komt de materie vandaan?” Per slot van rekening is dit een logische vraag.

Dr. Coleman geeft toe: „Wanneer een wetenschapsman een lezing houdt over de oorsprong van het heelal, vindt hij het gewoonlijk moeilijk vragenstellers aan te pakken die *hardnekkig wensen te weten* waar de materie, waaruit het heelal nu bestaat, oorspronkelijk vandaan gekomen is” (*Modern Theories of the Universe*, blz. 198).

Ja, wetenschapsmensen vinden het waarschijnlijk moeilijk om vragenstellers die zo hardnekkig zijn „aan te pakken”. Maar, geloof maar – velen van hen worden „aangepakt”. Vele studenten die pijnlijke en hardnekkige vragen aan biologen, paleontologen, sterrenkundigen, ecologen en dergelijken stellen, worden op vrij handige wijze „behandeld”.

Deze gretige vragenstellers worden be-

lachelijk gemaakt, of men zegt hun zonder meer dat ze hun mond moeten houden en al vlug leren zij hoe ze slechte cijfers en pijnlijke scènes kunnen vermijden. Inderdaad worden zij „aangepakt” – hoe ontstellend het voor de oningewijde ook moge klinken.

Bij de duizenden wordt aan jonge studenten geleerd, alle geloof in God overboord te gooien, alle traditionele „absolute waarden” weg te werpen. Zij worden aan heel wat intellectuele druk onderworpen om eenvoudig over godsdienst en God in de wetenschapsklassen te zwijgen.

Vragen „waarom” zinloos?

FRED HOYLE, beroemd sterrenkundige, zegt dat zelfs het stellen van vragen zoals: „Waar is de materie vandaan gekomen?” zinloos is.

„Er is een neiging om te vragen waar de materie, die een oorsprong gehad moest hebben, vandaan kwam. Maar een dergelijke vraag is volgens de opdracht die de wetenschap zichzelf geeft volkomen zinloos.

„Waarom is er zwaartekracht? Waarom bestaan er elektrische velden? **WAAROM BESTAAT HET HEELAL?**”

„Deze vragen staan gelijk met de vraag waar nieuw ontstane materie vandaan komt en zij zijn even *zinloos en nutteloos*.”

Maar waarom? Is het werkelijk logisch een antwoord te verwerpen als er geen ander gegeven kan worden?

Hij vervolgt:

„Wanneer we de vraag stellen waarom fysische wetten bestaan, betreden we het *terrein van de metafysica* – de wetenschapsman zal zich in geen geval aan een antwoord wagen . . . **WIJ MOGEN NIET DOORGAAN TE VRAGEN WAAROM**” (*Frontiers of Astronomy*, blz. 342).

Maar is het werkelijk zinloos te vragen waarom? Of verlangt de schrijver alleen maar dat u zou denken dat het zinloos is, zodat u die vragen niet zou stellen?

De wetenschap kan niet antwoorden op het „waarom?”

De geleerden weten niet waaróm er wetten zijn, waaróm er materie is, waaróm er een heelal is, waaróm er leven is. En zij geven het toe!

SIR BERNARD LOVELL, beroemd sterrenkundige en directeur van de Nuffield Radio Astronomische Laboratoria te Jodrell Bank, Engeland, geeft een overzicht

van het probleem van de *oorsprong* van het heelal.

„Elk antwoord ligt BUITEN het bereik van de wetenschappelijke waarneming en theorie en . . . het antwoord op het kosmologisch probleem zou heel goed ANDERE FAKTOREN dan waarnemingssterrenkunde en theoretische kosmologie kunnen bevatten” (*Our Present Knowledge of the Universe*, blz. 73).

Wat zijn de „andere factoren”? De Schepper God!

Hoewel de wetenschap een zekere kennis heeft over de samenstelling van het heelal en een zekere kennis over hoe het werkt, moest HARLOW SHEPLEY, één van de best bekende sterrenkundigen in Amerika het volgende toegeven:

„Maar wanneer het erop aan komt het 'waarom' te verklaren zitten we vast. Het enige wat we kunnen zeggen is dat 'God alleen het weet'. En de gegevens zijn niet bekendgemaakt.

„De wetenschap heeft het fundamenteel waterstofatoom ontdekt, maar wie heeft het waterstofatoom gemaakt? De wetenschap is met bepaalde dingen in aanraking gekomen waarop zij *nog geen antwoord* kan verstrekken.”

Bij gebrek aan bewijs – opper een veronderstelling!

Wat doen geleerden wanneer zij een theorie niet kunnen bewijzen?

Het allereerste dat zij schijnen te doen is iets te VERONDERSTELLEN!

Een leerboek voor het middelbaar onderwijs over geologie verklaart zonder blikken of blozen: „Aangezien het probleem van het allereerste begin van het heelal buiten het bereik van de menselijke wetenschap kan liggen, is het beter voor ons onze discussie aan te vangen met de VERONDERSTELLING dat er reeds zekere schikkingen van materie en ruimte bestaan” (Stokes, *Essentials of Earth History*, blz. 117).

Let goed op!

Waar BEGINNEN de wetenschapsmensen mee? Met VERONDERSTELLINGEN! Met reeds bestaande materie.

Aangezien het verklaren van de oorsprong van het heelal voor de meeste sterrenkundigen een té pijnlijke, wetenschappelijke kopzorg is, beginnen ze heel geriefelijk met een handjevol theorieën over de OORSPRONG van de materie en gaan dan verder met een geheel ontwikkeld, fantastisch heelal, compleet met sterren, planeten, sterrenstelsels en al het andere meer!

Buiten het bereik van de wetenschap?

Elk wetenschappelijk denkpatroon, met inbegrip van het domein der sterrenkunde, wordt door de evolutietheorie gekleurd. Maar het heeft niet tot overtuigende antwoorden geleid.

Zelfs geleerden geven toe, wanneer zij in het nauw gedreven worden: „We leven vandaag *onder de betovering van het evolutionaire denkpatroon* dat 150 jaar geleden door Kant en Laplace in de sterrenkunde, door Thomas Vuckle en Herder in de geschiedenis, door Buffon, Lamarck en Darwin in de biologie begonnen werd”. Zij geven verder toe: „Wij, de kinderen van deze generaties, denken *automatisch* in termen van de evolutieleer, *veronderstellen* dat alles een begin heeft gehad en dat dit begin 'chaos' was”.

En dan, wanneer ze tot de kern van het probleem komen, beginnen ze zich af te vragen: „De vraag is nu of de astronomische problemen door een evolutionaire gedachtengang opgelost kunnen worden” (Kahn, *Design of the Universe*, blz. 202).

DR. JESSE L. GREENSTEIN, astrofysicus aan het California Institute of Technology zei, met betrekking tot de oorsprong van het heelal: „Het is een geweldig MYSTERIE hoe materie uit niets kan ontstaan”. Hij stelde de vraag: „Zou het iets *buiten* de wetenschap geweest kunnen zijn?” Dr. Greenstein gaf toe: „*Wij trachten buiten de filosofie en de theologie te blijven*, maar soms zijn wij verplicht in bredere termen te denken en terug te gaan tot iets dat *buiten de wetenschap ligt*” (*Los Angeles Times*, 30 juli 1961).

U heeft nu met uw eigen ogen gelezen aan welke problemen de sterrenkundigen het hoofd te bieden hebben. God wordt als Schepper verworpen.

Maar kosmologen hebben niets om in Zijn plaats te stellen.

Zij geven toe dat de oorsprong van het heelal *niet verklaard kan worden*.

De oorsprong van het heelal een mysterie

De wetenschap heeft geen antwoord voor de oorsprong van ons heelal.

Niettemin houden vele geleerden dogmatisch vol het *enige mogelijke* antwoord – dat van een speciale schepping, door de Grote Architect van alles wat bestaat – te verwerpen!

God heeft de wetenschap niet zonder een getuige gelaten!

Van ALLE MENSEN zouden de geleerden het meest over God met ontzag vervuld moeten zijn! Met hun gespecialiseerde apparaten voor waarnemingen, metingen en proefnemingen zouden de geleerden mensen van diepe geestelijke overtuiging moeten zijn, absoluut *overveldigd* door de grootsheid van de dingen die zij bestuderen!

Sommigen zijn het. *Alle* wetenschap is gezinszins geheel atheïstisch. Vele leidende wetenschapsmensen zijn in onze materiële schepping de hand van een Goddelijke Schepper gaan zien – maar zij worden verreweg overtroffen door diegenen die deze machtige hand verwerpen.

En zo – terwijl zij toegeven dat zij GEEN ANTWOORD hebben – vervallen ze in een oud bijgeloof.

En óf het een bijgeloof is!

Hoe vreemd het ook mag lijken, de atheïstische wetenschap maakt zich schuldig aan precies hetzelfde waar zij de „voorstanders van de scheppingsleer” van beschuldigen. Zij maakt zich schuldig aan ongelooflijk DOGMATISME – door herhaaldelijk aan te dringen op ONBEWEZEN – ONBEPROEFDE – NIET GEOBSERVEERDE dogma's; en zij maakt zich schuldig door zich aan sommige van de *oudste vormen* van bijgeloof die ooit in de zwakzinnige geest van „filosofen” uit een grijs verleden ontsprongen zijn, vast te klampen – door te beweren dat deze materiële schepping door toeval „geëvolueerd” is en dat de mens van dieren afstamt!

Dit geordende heelal werkt volgens WETTEN. Het wordt GESCHRAAGD door *wetten*. Het bestaat voor een groot DOEL – een doel dat zóver verheven boven de stoutste dromen van de meeste „belijdende” Christenen ligt dat het hun adem zou benemen!

Diegene Die al het scheppingswerk verricht heeft kwam naar deze aarde met een boodschap over dat grote doel. Maar de mensen hebben Zijn boodschap verworpen – al belijden zij Zijn *persoon* te aanvaarden.

Maar dit Werk van God neemt de gehele boodschap van Christus aan! Wij verwerpen de nauwkeurige, zorgvuldig BEWEZEN wetenschappelijke gegevens van deze moderne eeuw *niet* – wij verwelkomen ze met enthousiasme! Maar wij verwerpen ten enenmale en beslist MYTHE en BIJGELOOF.

En dat is precies wat de evolutieleer is. □

HET ANTWOORD OP ONVERHOORD GEBED

Waarom grijpt God niet in en verhoort Hij uw gebeden niet?
Hoe kunt u er zéker van zijn dat u verhoord zult worden?
Kent u de ZEVEN voorwaarden die God gesteld heeft?

door Roderick C. Meredith

HEEFT God zich ergens heel ver teruggetrokken? Waarom lijken de gepolijste gebeden die van de kansel opstijgen vaak zo *leeg* en *hol*? Waaróm oogsten ze geen RESULTATEN?

De fundamentele reden waarom de gebeden van de meeste mensen – ja, zelfs van predikanten en pastoors – heden ten dage *niet* verhoord worden, is dat men de ware God niet werkelijk kent. Zij stellen zich God voor als een vaag, verafgelegen, niet te beschrijven iets. Zij kennen de *wáre* God niet die de actieve, wetgevende heerser van het heelal is. Zij schijnen te vergeten dat God Zichzelf in Zijn Woord, de Bijbel, openbaart en dat Hij ons toont wat voor *soort* van God Hij is – dat God ons mededeelt hóe wij Hem dienen te gehoorzamen en wat Hij **BELOEFD** heeft voor ons te doen.

Geloof de Bijbel

Kunnen we *Gods* Woord letterlijk opvatten? Méént God wat Hij erin zegt?

Jezus dacht van wel. Hij zei: „Uw woord is de **WAARHEID**” (Joh. 17:17). De apostelen leerden en handelden voortdurend alsof Gods woord letterlijk waar was.

Wie heeft er gelijk? Bent u van plan de verschillende ideeën van *mensen* te volgen of wilt u Jezus gehoorzamen en leven van alle woord dat uit de mond Gods uitgaat (Matth. 4:4)?

Ten einde met uw gebeden resultaten

te oogsten, hoort u in de *God van de Bijbel te geloven*. Geloof dat Zijn Woord *waarheid* is. En wees bereid volgens Gods Woord en Zijn Geboden te handelen.

Bevrijd u van de bekrompen tradities van deze verwarde wereld en haar „kerkendom”. Zoek de ware God op in gebed. *Bestudeer* Gods Woord om Zijn geboden en beloften te weten te komen. En dan – *houdt God aan Zijn woord!*

De Bijbel onthult *zeven fundamentele voorwaarden* die u moet vervullen om er zeker van te zijn dat uw gebeden verhoord worden.

Welke zijn ze?

Zoek Gods wil

In Jacobus 4:1-4 toonde de apostel aan dat de kinderen van deze wereld – met hun strijden en vechten – geen hulp krijgen omdat zij vaak nalaten Gods hulp in te roepen. En wannéér zij het doen is het alleen maar voor hun eigen zelfzuchtige doeleinden. *Egoïstisch* bidden is „verkeerd bidden.” U kunt op zo'n gebed geen antwoord verwachten.

Ten einde verhoord te worden dient u Jezus' voorbeeld te volgen, toen Hij zei: „Ik zoek *niet* Mijn wil, *doch de wil van Hem, die Mij gezonden heeft*” (Joh. 5:30). Maar kunt u Gods wil kénnen? „Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te verstaan, wat de wil des Heren is” (Ef. 5:17).

Leg u met ijver op het bestuderen van Gods Woord toe, zoals Paulus Timotheus beval (II Tim. 2:15). Dan zult u meer beginnen te denken zoals God denkt. U zult voor elke omstandigheid Gods wil leren kennen. Als u gelooft en weet dat God *liefde* is, dat Zijn wil voor ons welzijn is, dan zult u volgens Gods wil willen bidden.

U hebt niet altijd een specifieke belofte in de Bijbel nodig om te weten dat iets Gods wil is. Door ondervinding en leiding zult u leren hoe u de *principes* van Gods geopenbaarde wil in elke situatie die zich kan voordoen, kunt toepassen.

Waar het op aankomt is dat u volgens *Gods* wil moet bidden om verhoord te worden. „En dit is de vrijmoedigheid, die wij tegenover Hem hebben, dat Hij, indien wij iets bidden *naar Zijn wil*, ons verhoort. En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, *weten* wij, dat wij de bedden verkregen hebben, die wij van Hem hebben gebeden” (I Joh. 5:14-15). Gods Woord onthult dat u door het vervullen van deze *voorwaarde* kunt **WETEN** dat God uw gebeden zal verhoren!

Bidden volgens Gods wil is de *allesomvattende, fundamentele* voorwaarde voor een verhoord gebed. Alle andere voorwaarden zouden onder deze ene gegroepeerd kunnen worden omdat zij de specifieke punten van Gods wil zijn met betrekking tot het bidden. De volgende zes punten die de

eerste voorwaarde vergroten en er één geheel mee vormen, zullen een waarborg voor *verhoorde* gebeden zijn.

Geloof God

De meeste mensen beseffen niet dat een *gebrek aan geloof* eenvoudig een *ongeloof* is, dat God Zijn beloften zal houden of Zijn Woord gestand zal doen. Heeft u het zó wel eens bekeken?

God heeft beloofd dat Hij Zijn kinderen door de gebeden van Zijn dienaren zou genezen (Jac. 5:14). Als u aan deze belofte twijfelt, maakt u van God een *leugenaar!*

Werkelijk *geloof* is geen emotioneel „gevoel” dat u kunt opwekken door steeds maar bepaalde gedachten in uw geest naar voren te roepen. U kunt uzelf niet „bepraten”, of uzelf niet tot waar, overtuigd geloof „overhalen”. Goddelijk geloof is eenvoudig uw bereidwilligheid om – door Gods hulp – stil en geduldig op God te vertrouwen dat Hij Zijn Woord zal nakomen. Abraham had dat soort geloof. De apostel Paulus schreef over hem: „Maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen” (Rom. 4:20-21).

Abraham vertrouwde *volledig* op God dat Hij Zijn beloften zou nakomen. Doet u dat ook?

Als het u aan werkelijk geloof ontbreekt, vraag dan God het u te geven. Geloof is één der gaven van Gods heilige Geest.

Jacobus werd ingegeven te schrijven dat een mens geloof móet hebben om zijn gebeden verhoord te krijgen (Jac. 1:5-7). Een mens die weifelt zal niet verhoord worden. „Want zulk een mens moet niet menen, dat hij iets van de Heer zal ontvangen” (vers 7).

God heeft honderden beloften in Zijn Woord gemaakt waarop wij aanspraak kunnen maken. Genezing is er maar één van. Wanneer u ziek bent, gehoorzaamt u dan Gods gebod door „de oudsten der gemeente te roepen”? Vertrouwt u God er *volkomen* op dat Hij Zijn belofte zal houden u te *genezen*, hoewel u doktershulp kunt invoeren om er achter te komen welke *fysieke wet u heeft gebroken*? Als u werkelijk gelooft dat God u zal genezen, *vertrouw* er dan op dat Hij het doen zal! Geloof zonder werken is *dood* (Jac. 2:20). Ten einde uw gebeden verhoord te krijgen,

dient u *geloof* te hebben – en dient u volgens dat geloof te *handelen!*

Wees vurig

Het is in onze tijd de gewoonte dat ouders hun kinderen gebedjes van buiten laten leren. Aan tafel mompelt de vader vaak een gejaagd dankgebed dat altijd hetzelfde is. De predikant of pastoor leest of zegt uit het hoofd een welsprekend gebed op dat heel indrukwekkend klinkt.

Maakt dit indruk op God?

De „vruchten” tonen aan dat God zelden naar zulke gebeden luistert, want zij worden gewoonlijk *niet verhoord*.

Dit komt doordat de mensen niet met hun hart tot God roepen (Hosea 7:14). Zij roepen God niet aan met hun hele wezen, zoals de profeten uit de oudheid deden – en zoals Christus deed toen Hij bad.

Op de avond vóór Zijn kruisiging had Jezus kracht nodig van God voor de komende beproeving. Hij moest werkelijk dicht tot God komen. Hij knielde neer en begon te bidden dat Gods wil, niet Zijn wil, zou geschieden. „En Hij werd dodelijk beangst en bad des te vuriger. En Zijn zweet werd als bloeddruppels, die op de aarde vielen” (Luc. 22:44). Hij bad *vurig* – met heel Zijn hart.

In Jacobus 5:16 lezen we: „Het gebed van een rechtvaardige vermag veel, doordat er *KRACHT* aan verleend wordt”. Wij moeten *krachtig, vurig* en toegewijd bidden, als we willen dat God naar ons luistert.

Bid met uw *ganse hart!*

Ontzag en nederigheid

De moderne mens heeft een zelfbewuste, zelfgenoegzame mentaliteit en denkt dat hij het best zonder God kan stellen. Hij heeft noch vrees voor God noch respect voor diens Woord – hij aanvaardt het niet als *gezaghebbend* in zijn leven. Hij is ijdel, zelfzuchtig en verwaand.

Is het dan een wonder dat God in gebreke blijft de gebeden van zulke mensen te verhoren?

De *allereerste* vereiste voor een kennis van God is Hem te vrezen en ontzag voor Zijn Woord te hebben. „De *vreze* des Heren is het begin der wijsheid” (Ps. 111:10).

De natuurlijke mens dient in te zien dat hij slechts *stof* is en dat hij tot stof zal wederkeren tenzij en totdat hij Gods

Geest ontvangt, wat de verwekking tot eeuwig leven is. Eeuwig leven is een *gave* van God (Rom. 6:23), niet iets dat we al hebben: „Gij die niet weet, hoe morgen uw leven zijn zal! Want gij zijt een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna *verdwijnt*” (Jac. 4:14).

Wij dienen God te *vrezen* en te beseffen dat ons leven in Zijn handen is. Wij horen nederig te zijn en te beseffen dat elke gift of gave die we mogen hebben, van ons is *omdat God die ons gegeven heeft*.

Wanneer we onze Schepper in die geesteshouding kunnen benaderen – met eerbied voor Zijn macht en gezag over ons leven – dan zal Hij onze gebeden verhooren.

Tijdens Zijn dagen hier op aarde vreesde zelfs Christus God zoals ook wij Hem behoren te vrezen. „Tijdens Zijn dagen in het vlees heeft Hij gebeden en smeking onder sterk geroep en tranen geofferd aan Hem, die Hem uit de dood kon redden, en Hij is verhoord uit Zijn angst” – beter vertaald „vanwege het *ontzag* dat Hij toonde” (Hebr. 5:7). Wanneer we ten volle onze eigen *hulpeloosheid* beseffen, dán zullen we God aanroepen zoals we het behoren te doen.

Petrus schreef: „Omgordt u allen jegens elkander met *nederigheid*, want God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade” (I Petr. 5:5).

Een nederige houding en goddelijke vrees is in gebed te allen tijde noodzakelijk.

Wees volhardend

In Lucas 18:1-8 gaf Jezus een gelijkenis om ons te leren dat we altijd behoren te bidden en nooit de hoop mogen opgeven. Hij liet zien dat zelfs een onrechtvaardige rechter uiteindelijk naar de smeekbeden van een weduwe die bij hem *bleef aanbouwen*, zou luisteren. Evenzo horen we tot God te blijven bidden, *zelfs al verhoort Hij onze gebeden niet onmiddellijk*.

God heeft in Zijn Woord vele beloften gedaan. Maar Hij heeft *nergens* gezegd dat Hij ze zou nakomen op het ogenblik dat, of op de manier die wij verkiezen. Soms is het heel goed voor ons dat onze gebeden niet onmiddellijk verhoord worden. God is bezig *geduldig* geloof in ons karakter op te bouwen.

Onder goddelijke ingeving schreef Jacobus: „Gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt” (Jac. 1:3). Als God uw gebeden niet onmiddellijk

verhoort, oefen dan *geduld* en blijf bidden tot Hij ze verhoort.

Zeur niet tegen God. Hij bezit de allerhoogste wijsheid om te weten wanneer en hoe het 't beste is om uw gebed te verhoren.

Maar als u gebeden heeft zoals het hóórt, dan ZAL Hij u verhoren. God houdt áltijd Zijn beloften! Wees dus volhardend. Blijf hoopvol bidden en God is *gebouden* ZIJN deel te doen.

Gehoorzaamheid

Een zesde voorwaarde voor een verhoord gebed is er één die voortdurend door de meeste zich „christen” noemende mensen verwaarloosd en overtreden wordt. Dit houdt rechtstreeks verband met het reeds eerder vermelde feit dat maar heel weinig mensen vandaag de ware God wérkelijk kennen. De mensen zien niet op naar God als de AUTORITEIT in hun leven. In plaats daarvan maken ze een „god” van de samenleving van deze wereld en haar tradities en godsdienstige gewoonten.

God inspireerde Paulus te schrijven: „Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven?” (Rom. 6:16.) Als u aan de zondige levenswijze die door deze wereld gevolgd wordt, gehoorzamt, plaatst u deze maatschappij en haar heidense gewoonten *in de plaats van de wáre God!*

God verlangt meer dan „lippendienst”. Hij verlangt GEHOORZAAMHEID!

Als u niet geleerd heeft de ware God te vrezen en Zijn woord als *autoriteit* in uw leven te aanvaarden, dan ként u God zelfs nog niet. „Wie zegt: ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een *leugenaar* en in die is de waarheid niet” (I Joh. 2:4).

Hoe kunnen de mensen maar blijven weigeren Gods geboden te gehoorzamen en dan nóg verwachten dat Hij hun smeekbeden zou verhoren? Petrus antwoordt: „Want de ogen des Heren zijn op de rechtvaardigen, en Zijn oren tot hun smeking, maar het aangezicht des Heren is tegen hen, die het kwade doen” (I Petr. 3:12).

Zonde is eenvoudig de overtreding van Gods wet, zoals de *Leidse vertaling* I Joh. 3:4 onomwonden weergeeft. God zal de gebeden van diegenen die in de zonde volharden, *niet* verhoren. Als de mensen God gehoorzaamden, zou hun bidden verhoord worden. Dan zou God niet zo ver weg, zo irrecel schijnen – zoals Hij

waarschijnlijk de meesten van u voorkomt! Denk hier eens over na. *En dóe er dan iets aan.*

Verhoort God ooit het gebed van de onbekeerden? Ja, dat doet Hij. God zélf heeft nu de ogen van velen met blindheid geslagen (Rom. 11:7-8). Hij draagt de verantwoordelijkheid dat zij de waarheid nog niet kennen. God verhoort dus soms de gebeden van diegenen die *gehoorzamen in zoverre hun kennis reikt.*

De melaatsen en de kreupelen die tot Jezus kwamen om genezen te worden, kenden Gods waarheid maar ten dele. Maar zij beseften wel dat Jezus door God gezonden was en kon genezen. En *zij handelden naar wat zij wisten.*

Het is dus een kwestie van uw *hart* of *mentaliteit*. Als u in een nederige, berouwvolle houding tot God komt en vastbesloten bent Hem *naar uw beste weten te gehoorzamen*, dan zal Hij uw gebed verhoren. Maar dit is geen excuus voor iemand die wél de waarheid kent, God niet te gehoorzamen!

Ware christenen kunnen er een speciaal vertrouwen in hebben dat God hun gebed ZAL VERHOREN *als zij gehoorzaam zijn.* „En ontvangen wij van Hem al wat wij bidden, daar wij Zijn geboden bewaren en doen wat welgevallig is voor Zijn aangezicht” (I Joh. 3:22).

Gebruik Christus' naam

De zevende voorwaarde voor een verhoord gebed is het juiste gebruik van Christus' naam. Dit is een in hoge mate verkeerd begrepen onderwerp en Christus' naam wordt vaak misbruikt.

Nadat Jezus meer dan drie jaar samen met Zijn discipelen doorgebracht had en hen *Gods wil* onderwezen had en hoe zij deze moesten gehoorzamen, zei Hij: „Als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven *in Mijn naam.* . . *Bidt en gij zult ontvangen*, opdat uw blijdschap vervuld zij” (Joh. 16:23-24).

Deze verzen geven ons het voorrecht Christus' naam te mogen gebruiken – krachtens Zijn gezag te vragen – wanneer we tot God bidden. Maar de meeste mensen begrijpen niet goed hóe we „in Jezus' naam” kunnen vragen.

Wanneer onze regering een ambassadeur naar een ander land zendt, krijgt hij autoriteit of volmacht om zekere zaken *in naam der* regering te verrichten. Hij kan handelen in de naam van onze regering omdat zij hem de volmacht verleend heeft

als haar verkozen vertegenwoordiger zekere zaken in haar naam te verrichten. Zijn autoriteit is *beperkt* tot alleen dát te doen waar de regering hem uitdrukkelijk volmacht voor gegeven heeft. Als hij de aan hem gedelegeerde autoriteit te buiten gaat, zijn zijn handelingen van *nul* en *gener waarde* en zijn regering zal zich er *niet* achter stellen.

Dat is de *manier* waarop wij „in Jezus' naam” iets kunnen vragen. Christus heeft Zijn dienaren de verplichting gegeven zekere functies in Zijn naam – of *krachtens Zijn gezag* – te verrichten. Wij kunnen alleen rechtmatig iets „in Jezus' naam” vragen wanneer we weten dat het ZIJN wil is – dat ZIJN gezag erachter staat.

Alleen maar de worden „in Jezus' naam” na een gebed aframmelen dat in strijd is met Gods wil en Christus' wil, *heeft absoluut geen waarde.*

Diegenen die in Christus blijven en Gods kinderen zijn, hebben het voorrecht in Christus' naam te bidden. Jezus legde dit zo uit: „Indien gij in Mij blijft en *Mijn woorden in u blijven*, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u geworden” (Joh. 15:7).

Ja, Jezus' *woorden* moeten in u blijven. U moet in overeenstemming met ZIJN WIL vragen. U moet in Hem blijven – *Hem toebehoren.* „Indien iemand echter de Geest van Christus *niet* heeft, die behoort Hem niet toe” (Rom. 8:9). En God geeft Zijn heilige Geest aan hen die Hem GEHOORZAMEN (Handelingen 5:32).

Ten einde dus in Jezus' naam te bidden, moet u zich tegelijkertijd naar uw beste weten aan Zijn wil *onderwerpen.* „In Jezus' naam” betekent *krachtens Zijn gezag.* U bidt door Hem als uw Hogepriester (Hebr. 4:14-16).

Christus – onze Hogepriester – werd in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht (vers 15). Hij begrijpt onze zwakheden. Het is Zijn geopenbaarde wil ons van Zijn Geest te geven (Lucas 11:13) en ons te helpen een overvloediger leven te leiden (Joh. 10:10). U moet Gods Woord *bestuderen* om de principes van Zijn wil te kennen, opdat u krachtens Zijn gezag kunt vragen. In Jezus' naam te bidden is een groot voorrecht. Gebruik Jezus' naam op de *juiste* manier en uw gebeden zullen verhoord worden door de autoriteit die door Hem verleend wordt.

Gevolgen zullen niet uitblijven

Als u zich getrouw naar deze zeven

voorwaarden voor een verhoord gebed schikt – dan kunt u, met Gods hulp, het *absolute vertrouwen* hebben dat God uw gebed zal verhoren. U zult gaan veranderen en elke dag dichter naar God toegroeien. U zult op actieve manier Zijn wil gaan zoeken en doen.

Dit innig contact met de Schepper van hemel en aarde zal u een gemoedsrust en het rustige vertrouwen geven dat door *niets* vernietigd kan worden. Uw vertrouwen zal evenwel niet in uzélf liggen, maar in de grootste Macht die er bestaat. In *elke* beproeving en moeilijkheid heeft u het recht beroep te doen op de Allerhoogste Macht – de actieve, levende God die Zich in de Bijbel openbaart.

In de Bijbel vinden we een voorbeeld van hoe God zelfs de gebeden van een onbekeerde man verhoorde omdat hij een juiste *geestesgesteldheid* had en gehoorzaam had naar wat hij wist. In II Kon. 20:1-11 lezen we het verhaal van koning Hizkia, hoe hij op sterven lag en Gods redding zocht.

Gods profeet, Jesaja, had tegen Hizkia gezegd dat hij zou sterven. Maar Hizkia wist dat God een uitermate barmhartige God was en dat hij God naar zijn beste weten en kunnen gehoorzaam had.

Hizkia „weende luid” en smeekte om Gods tussenkomst (vers 3). Hij bad met héél zijn hart!

Niettegenstaande het feit dat Hij daarvóór tegen Jesaja gezegd had dat Hizkia zou sterven, *verhoorde* God Hizkia's vurig gebed! Hij voegde *viijftien jaar* aan Hizkia's levensdagen toe!

Wat een verhoring van gebed!

Maar was dat alles?

Helemaal niet. In tegenstelling met deze wereld, twijfelde Hizkia niet aan Gods macht om tussenbeide te komen. Hij deed een nieuw onderzoek dat God hem een speciaal teken zou geven dat hij zou genezen (vers 8).

Gods dienaar, Jesaja, gaf Hizkia de keuze van het teken – de schaduw zou óf tien graden vooruitgaan óf tien graden teruggaan. Hizkia zei dat het voor de schaduw *moelijker* zou zijn tien graden terug te gaan. „Toen riep de profeet Jesaja tot de HEER, en Hij deed de schaduw op de treden waarlangs zij afgedaald was op de trap van Achaz weer tien treden teruggaan” (vers 11).

Niet alleen genas de Almachtige God Hizkia wegens zijn geloof, gehoorzaamheid en innig gebed en voegde Hij vijftien jaar aan zijn leven toe, – maar *Hij liet zelfs de*

HOE uw abonnement op De ECHTE WAARHEID betaald wordt

Velen vragen zich af: „WAAROM kan ik zelf mijn abonnement niet betalen? HOE kunt u een tijdschrift van zo'n gehalte uitgeven zonder advertentie-inkomsten?”

Deze organisatie werkt op een manier die niemand ooit toegepast heeft. Dit gehele wereldomvattende werk is zeer klein begonnen. De hoofdredacteur had in 1933 in Eugene, Oregon, VS, een serie lezingen gehouden over de wetten voor succes in het leven. Het mislukken van de enkeling én de collectieve problemen van de gehele wereld zijn de resultaten van verkeerde principes, die de drijfveren van onze menselijke samenleving uitmaken.

De levensopvatting van deze wereld werkt volgens de filosofie die het *ik* in het middelpunt zet – de filosofie van het krijgen, verwerven, nemen; van afgunst, jaloersheid en haat. De lezingen keerden deze aanpak geheel en al om en lieten zien dat de weg naar *werkelijk succes* – vrede, geluk en overvloedig welzijn – *de weg* is van onbaatzuchtige belangstelling voor anderen gelijk aan die voor het ego, m.a.w., de weg van geven, dienen en samenwerking.

De reactie hierop was verrassend en enthousiast. Een aantal levens onderging een radicale ommezwaai. Het radiostation KORE en ongeveer een twaalfstal andere mensen met zeer beperkte middelen, boden aan regelmatig bij te dragen om via de radio meer mensen van deze kennis op de hoogte te stellen.

Zeven jaar lang had de hoofdredacteur zich een maandblad voorgesteld met de naam *The PLAIN TRUTH*. Door het op een mimeograaf te „drukken” lag de weg daartoe nu open.

De eerste week van januari 1934 kwam het programma *The WORLD TOMORROW (De WERELD VAN MORGEN)* voor het eerst in de ether. Op de eerste februari van

dat jaar maakte *The PLAIN TRUTH* haar heel bescheiden debuut. De reactie erop was verheugend. Het was iets *anders* – iets *goeds* – iets wat *broodnodig* was – iets dat sprankelend van leven was!

Er werd niet om bijdragen gevraagd. Het verkondigde de weg van het *geven* en het programma moest toepassen wat het voorstond. Een klein aantal financiële medewerkers sloot zich *vrijwillig* bij ons aan. Langzaam maar zeker werden luisteraars en lezers vrijwillige Medewerkers. Zij wilden graag een aandeel hebben in het uitbreiden van dit unieke en zo nodige Werk.

De groei scheen langzaam, maar hij was regelmatig en ononderbroken, en bedroeg ongeveer 30% per jaar. Die groei heeft 36 jaar lang aangehouden. Wij stonden de WEG van het GEVEN voor, niet die van het nemen. Voor ons tijdschrift of andere literatuur een prijs te bedingen leek ons hiermee niet in overeenstemming te zijn en daarom hebben wij het nooit gedaan.

Hoewel u niet voor uw eigen abonnement kunt betalen, aanvaarden wij in dank bijdragen die vrijelijk gegeven worden. Wij verzoeken het publiek echter nooit om geldelijke steun.

Wij *geloven* in wat we doen en in DE MANIER waarop het gedaan wordt. Onze steeds groeiende kring van vrijwillige Medewerkers gelooft er ook in en geeft blijmoedig van hun inkomen, opdat wij, met hen, deze waardevolle geheimen voor succes aan een steeds groter aantal lezers, luisteraars en kijkers kunnen GEVEN. Deze activiteiten oefenen nu een dynamische invloed uit op 150 miljoen mensen over de gehele wereld.

Onze Medewerkers sluiten zich bij ons aan in een oprecht DANK U WEL omdat u ons het genoegen gunt u van dienst te kunnen zijn. Het schenkt ons een blijvende voldoening.

zon – gezien vanuit een *gezichtspunt op de aarde* – *de andere kant uitgaan!*

Dit was géén gezichtsbedrog. Gods wonderen gebeuren *werkelijk!* „Want GEEN DING zal bij God *onmogelijk* zijn” (Lucas 1:37, *Statenvertaling*).

Als u gelooft dat Gods woord Waarheid

is, zou dit u moeten bezielen om te bidden zoals nooit tevoren! Bid voor Gods *werk*, voor Gods *dienaren*, voor Zijn volk over de gehele wereld. Vraag *in vertrouwen* om uw eigen behoeften. *Vertrouw* op God in elke moeilijkheid. Hij is een God van macht! □

GENIET ervan een

De emancipatie van de vrouw is nu werkelijkheid. Op elk niveau wedijvert de vrouw met de man. Zijn we hard op weg naar een uniseks-wereld? Zijn er wel normen voor jonge meisjes en tieners waarnaar ze kunnen leven? Hoe kun je het juiste soort meisje worden? Wat zegt God?

door Ronald Kelly en John Robinson

ER BESTAAT geen twijfel aan dat de vrouw in haar emancipatie een heel eind gekomen is. Maar waar komt ze vandaan – en waar gaat ze heen? Waar *ga jij* naar toe?

Aangezien de uiteindelijke bestemming van elk meisje is een vrouw te worden, waaraan zou een vrouw dan moeten beantwoorden? En, vanuit Gods standpunt gezien – *wat is een MEISJE?*

De strijd tussen man en vrouw

In de averechtse, op z'n kop staande wereld van vandaag heeft men de meisjes al vanaf hun prille jeugd geleerd met haar mannelijke tegenhanger op elk niveau te wedijveren. Van kantoorwerk tot politiek, van de wereld der financiën tot tramconductrice.

De laatste trend begon rond de eeuwwisseling en is ten gevolge van twee wereldoorlogen in steeds sneller tempo toegenomen. Haar sleur van de tweede plaats beu, wierp de vrouw van de twintigste eeuw de traditionele kluisters af. Van haar dagelijks wereldje van gootsteen en fornuis stapte ze over naar de schitterende wereld van het kantoor.

De mannen werden gewaarschuld. „De mannenwereld” kwam in staat van beleg! Vrouwen demonstreerden voor het algemeen stemrecht, het recht om in het milieu van de man te werken, te eten en te leven.

Zij drongen binnen in schouwburgen, cafés en nachtclubs, werkgelegenheden en fabrieken om hun plaats in gebieden die voorheen taboe waren, in te nemen. Dit in naam van gelijkheid, de rechten van de mens en het algemeen stemrecht.

De staat van beleg is nu opgeheven. De maatschappij heeft een „verjongingskuur” ondergaan.

Maar wat zijn de resultaten geweest? Heeft het van de wereld een gelukkiger oord gemaakt? Heeft dit werkelijk gelukkige gezinnen voortgebracht? Waar heeft het ons allemaal gebracht?

Wat denkt God van dit alles?

Heeft iemand in de verwarring van het leven in dit ruimtetijdperk er wel eens bij stilgestaan wat de Schepper van het *AL* voorhad toen Hij de mens als *man* en *vrouw* schiep?

De Bijbel staat letterlijk boordevol teksten die het waarom van alle menselijke leven – het waarom van Adam en Eva – verklaren.

Het lag nooit in Gods bedoeling dat er wedijver tussen de seksen zou zijn. Het was nooit Gods bedoeling dat vrouwen in sport, in paardrijden, in zaken, op het werk, *of waar dan ook*, met mannen zouden wedijveren!

Het was evenmin Gods bedoeling dat vrouwen ondergeschikte, tweederangs, minderwaardige leden van een geïntimideerde subcultuur zouden zijn. Vrouwen werden niet geschapen om slavinnen of om een „noodzakelijk kwaad” te zijn. Het wordt tijd dat u achter de waarheid komt. God is niet pro-man, anti-vrouw.

God is pro-mensheid!

In teamverband

Het was *God* in het begin die zei: „Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past”

(Gen. 2:18). God deed vervolgens een diepe slaap op Adam vallen (Gen. 2:21). Van de rib die God uit Adam genomen had, schiep Hij de eerste vrouw, Eva – geschapen om een passende hulp voor haar man te zijn.

Er hoort *geen* wedijver tussen man en vrouw te zijn – zij moeten elkaar *helpen*. Dat is wat *God zegt!* Het fysieke doel van elk jong meisje is eens een integrerend deel te kunnen uitmaken van een man-en-vrouw TEAM. Elk der partners leert en bereidt zich voor op zijn of haar respectieve rol en beiden zien er naar uit in het Koninkrijk van God geboren te worden.

Let eens even op 1 Petr. 3:7. Onder de ingeving van Jezus Christus schreef Petrus het volgende: „Desgelijks gij, mannen, leeft verstandig met uw vrouwen, als met *brozer vaatwerk* [je hanteert geen voorhamer], en bewijst haar *eer* DAAR ZIJ OOK MEDEËRFGENAMEN ZIJN VAN DE GENADE DES LEVENS, opdat uw gebeden niet belemmerd worden.”

Er is in Gods plan geen seksuele discriminatie. Mannen zijn in Gods ogen niet „beter” dan vrouwen. Zij zijn alleen maar anders. Maar beiden zien uit naar hetzelfde *geestelijke* doel.

Laten we, nu we het uiteindelijke doel van vrouwen en meisjes voor ogen hebben, eens enkele specifieke aspecten van hoe je je voor je verantwoordelijkheden kunt voorbereiden, nagaan. God heeft een oneindig grote interesse in elk van jullie. Jullie zijn belangrijk – *heel belangrijk* – in Gods ogen.

Hier volgen enkele specifieke punten.

Een meisje hoort ontwikkeld te zijn

Er is een tijd geweest dat men dacht dat vrouwen niet alleen *lichamelijk* maar ook *geestelijk* zwakker waren. Men veronderstelde dat mannen geleerder en grotere denkers waren – de enigen die *werkelijk* ontwikkeling nodig hadden. Het is maar sinds betrekkelijk kort dat meisjes naar

MEISJE te zijn!

school gaan – vooral om hoger onderwijs te volgen.

We hebben al gezien dat God de mensheid als man en vrouw schiep – *medeërfgenenamen* – om samen door het leven te gaan en gelijkelijk het Koninkrijk van God te beërven.

Ontwikkeling is daarom voor een meisje éven belangrijk als voor een jongen. Gezien deze behoefte aan ontwikkeling werd het Ambassador College als een *coeducatieve* instelling opgericht. Vrouwen, die eens zij aan zij met hun levensgezel zullen werken, hebben een opleiding nodig in de vrije kunsten, maar vooral ook op huishoudelijk gebied, willen zij nadien doeltreffende partners van hun echtgenoten zijn. Een bekwame, toegewijde man met een onontwikkelde vrouw als levensgezellin maakt heel weinig kans dat hij anderen zal kunnen leiden en bezielen.

Maar de ontwikkeling van een vrouw moet *niet* op dezelfde leest geschoeid worden als de ontwikkeling van de man. In de hedendaagse maatschappij wedijveren vrouwen met hun mannen op het gebied van wiskunde, wetenschap – zelfs in de bouwvakken. Studie voor zo'n carrière zouden vrouwen niet moeten volgen.

Tests uitgevoerd over verscheidene jaren hebben aangetoond dat er geen fundamenteel verschil tussen het intelligentieniveau (het zogenaamde I.Q.) van de man en dat van de vrouw bestaat. Vrouwen kunnen even goed leren en zich feiten herinneren, ze assimileren en toepassen als mannen. Het verschil ligt niet in schranderheid van geest – maar in Gods bedoeling. Vergeet niet dat toen God Adam en Eva geschapen had, Hij van de vrouw zei: „Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past.” De ontwikkeling van een vrouw zou eerder de ontwikkeling van de man en de fysieke verantwoordelijkheden van zijn werk moeten *aanvullen* – niet *aanvallen*. De maatschappij en onze moderne opvoedkundige

instituten hebben dit essentiële principe niet begrepen.

Tijdens hun scholing in fundamentele kennis en de vrije kunsten, zouden mannen en vrouwen tezamen moeten studeren en hun ervaringen delen – in vakken zoals Nederlands, moderne talen, muziek en geschiedenis. Mannen en vrouwen horen een gemeenschappelijke basis van algemene ontwikkeling te hebben. Anders hebben ze *niets* gemeen.

De gespecialiseerde opleiding die een man zal volgen ter voorbereiding van een loopbaan als ingenieur of wetenschapsmens is totaal verschillend van de opleiding en de roeping van een vrouw. Een vrouw hoort een grondige opleiding in huishoudkunde, gezinsmanagement en -planning te krijgen. Op Ambassador bereiden jonge vrouwen zich voor op een verantwoordelijk leven, waarbij ze de grondslagen leren van huishouding en kinderopvoeding en zich voorbereiden een bezielende hulp voor hun toekomstige echtgenoot te zijn.

Een beroepsopleiding is niet verkeerd

Dit betekent niet dat vrouwen zich niet op een beroepskeuze moeten voorbereiden!

Vele vrouwelijke afgestudeerden van Ambassador hebben zich, naast een algemene opleiding, bijvoorbeeld op een loopbaan in het onderwijs toegelegd, of hebben een opleiding voor secretaresse, docente in huishoudkunde of werkzaamheden op het gebied van muziek gevolgd. Het huwelijk is niet altijd het *onmiddellijke* doel van een jonge vrouw die de leeftijd voor hoger onderwijs bereikt heeft en daarom moeten vrouwen zich op een verantwoordelijke positie en een baan voorbereiden tegen de tijd dat zij bij het hoger onderwijs afgestudeerd zullen zijn. Maar hun *uiteindelijke* roeping en verantwoordelijkheid hoort die van een liefhebbende vrouw te zijn en daarna moederschap. Niet omgekeerd, zoals maar al te vaak het geval is.

In de oudheid werden meisjes nooit opgeleid om geschikte echtgenotes en moeders te worden. Men hield hen in onwetendheid – een gevolg van bijgeloof. In deze tijd is de „geëmancipeerde” moderne vrouw, ongehinderd door traditionele taboes, wél ontwikkeld – maar het ligt niet langer meer in haar vermogen vrouw én moeder te zijn.

Ontwikkeling is niet de *allerlaatste* stap voor jonge meisjes die zich voorbereiden een vrouw te worden. Het is eigenlijk alleen maar voor een *elementaire* GRONDSLAG. Er komt meer bij kijken.

Een meisje hoort schoonheid te bezitten

Dit komt vermoedelijk als een schok aan, maar SCHOONHEID is een heel belangrijk iets voor een meisje. Maar wil elk meisje dan niet knap of aantrekkelijk zijn?

En is dat verkeerd?

Natuurlijk is schoonheid terwille van ijdelheid en zelfzucht niet Gods manier van doen. Ware schoonheid is goed. Laten we eens enkele bijbelse voorbeelden na gaan.

Een bijbelse schoonheidskoningin

Een van de meest sprekende voorbeelden is Sara, de vrouw van Gods dienaar Abraham. Je herinnert je nog wel het verhaal in het twaalfde hoofdstuk van Genesis, waarin God Abraham zei dat hij een groot en prachtig land zou erven. Maar er kwam hongersnood en Abraham moest naar Egypte trekken om voor zijn familie te zorgen (vers 10).

Maar voordat hij Egypte binnentrok waarschuwde Abraham zijn vrouw voor een mogelijk gevaar. Hij wist dat de Egyptenaren onmiddellijk haar schoonheid zouden opmerken en hem misschien doden, zodat ze Sara konden nemen (verzen 11-12).

En inderdaad, zodra zij Egypte binnentrokken, „zagen de Egyptenaars dat de vrouw zeer schoon was” (vers 13). Farao zelf – een man die door mooie vrouwen omringd was – verkoos Sara tot zijn vrouw en was bereid haar van Abraham te kopen. Maar God stond dit niet toe. Dat zou overspel geweest zijn. Waar het hier om gaat is dat Sara zó'n opvallende schoonheid had dat de *Egyptische farao* haar als *vrouw* wenste.

Je denkt waarschijnlijk dat Sara een knappe *jonge vrouw* was. Inderdaad was zij mooi – maar *niet* jong, tenminste niet volgens onze normen.

Zij was ZEVENTIG JAAR OUD!

Hoeveel vrouwen van 70 jaar heb je ooit gekend die zó'n groot opzien zouden baren? Farao's bedoelingen waren zeker een sprekend getuigenis van haar „persoonlijke” schoonheid.

Een andere uitzonderlijke vrouw uit de Bijbel was Ruth. Ruth was een weduwe die aren aan het lezen was toen Boaz, een rijke Joodse grondbezitter, haar voor het eerst opmerkte. Je kunt dit verhaal in het boek Ruth lezen. Het is maar heel kort.

Ruths verschijning was zó indrukwek-

Beroepsopleiding kan voor een ongehuwd meisje heel nuttig zijn.

Foto: Ambassador College

kend dat Boaz bleef staan om te vragen wie zij was. Als je werkelijk realistisch bent, kun je je wel indenken dat Ruth geen schommelende, waggelende nachtmerrie van 100 kilo was, met een stemgeluid dat een misthoorn kon overschreeuwen. En denk eraan dat zij aan het *werken* was.

Zij moet zeker een betoverende schoonheid geweest zijn om Boaz zo aan te trekken. En zij maakte zo'n indruk op hem, dat hij later met de knappe Moabitische, die met haar schoonmoeder Naomi naar Palestina gekomen was om daar te wonen, zou trouwen.

Esther redt een natie

Een ander bijbels voorbeeld van een vrouw die een grote schoonheid bezat, is dat van een vrouw dank zij wie een heel volk dat vandaag bestaat, niet uitgeroeid werd. God besteedt een heel boek aan haar leven en aan haar aandeel in de geschiedenis – het boek Esther.

Elk meisje zou het boek Esther moeten bestuderen. Wij hebben hier geen ruimte om het breedvoerig te behandelen. Maar je zult je misschien herinneren dat koning Ahasveros de mooiste vrouw in het land wilde trouwen. Toentertijd was er een samenzwering tegen de Joden en God gebruikte de schoonheid van een vrouw – evenals haar bezielende houding die haar werkelijk mooi maakte – om Zijn volk te redden.

De vrouw van een koning worden was een heel groot voorrecht en Esther maakte zich naarstig klaar om zich op haar aantrekkelijkst aan de koning te presenteren. Laten we Esther 2:12 eens opslaan: „Wanneer nu een meisje aan de beurt was om bij koning Ahasveros te komen, nadat zij gedurende *twaaft maanden* aan de voor vrouwen geldende bepalingen onderworpen was geweest – de tijd voor het gebruik van de schoonheidsmiddelen werd aldus ingedeeld: zes maanden met mirreolie en zes maanden met balsem en schoonheidsmiddelen der vrouwen . . .”

Ongetwijfeld was Esther een adembenemende schoonheid. Maar let even op de voorbeelden van de geweldige schoonheidszorg die zij aan zichzelf besteedde. Zij besteedde letterlijk een *heel jaar* om zich op haar huwelijk voor te bereiden.

Het resultaat?

„De koning kreeg Esther lief boven alle vrouwen en zij ontving van hem meer genegenheid en liefde dan alle andere

maagden zodat hij de koninklijke kroon op haar hoofd zette en hij haar tot koningin verhief in de plaats van Vasthi” (Esther 2:17). Het was voor Esther wél de moeite waard geweest, tijd aan haar schoonheid te besteden. En het zal ook voor jou de moeite lonen!

In deze specifieke voorbeelden (er zijn tal van andere gelijksoortige voorbeelden in de Bijbel), speelde een mooie vrouw een heel belangrijke rol in Gods plan. Maar hun schoonheid was een frisse, geurige, welverzorgde, natuurlijke schoonheid. Je kunt ervan verzekerd zijn dat het géén moderne, *commerciële* schoonheid was van verf, valse oogwimpers, lagen make-up en pruiken!

De Bijbel geeft de beschrijving weer van een andere mooie vrouw – Izebel. Maar deze deed haar schoonheid 's morgens aan en nam die vóór het naar bed gaan weer af. Inwendig was zij een arglistige, onsympathieke heks van een vrouw met een bijtende tong. Haar schoonheid die uit een verzameling flesjes en potjes kwam, was bedoeld om mannen te *verleiden* (zie II Kon. 9, vooral vers 30).

Izabels hart was uitgesproken doortrap en bedorven. Zij probeerde één van Gods grootste dienaars aller tijden – Elia – te doden. En dit zou haar ook gelukt zijn als God niet tussenbeide gekomen was.

Zij stierf een afschuwelijke dood vanwege haar gemene en verdorven levenswijze. Haar einde was door honden opgegeten te worden. God was helemaal niet onder de indruk van haar soort „schoonheid”.

Maar God zegt dat rechtvaardige, gelovige vrouwen een natuurlijke schoonheid hadden. Zij hielden zich aan hun persoonlijke gewoontes van reinheid, lichaamsverzorging en de keuze van hun kleding. In elk van deze gevallen was het *mooiste* en *aantrekkelijkste* van hen hun mentaliteit en houding.

Jouw aandeel in je schoonheid

Op welke manier is dit allemaal op jonge meisjes en jonge vrouwen van vandaag van toepassing?

Moeders zouden hun dochters moeten voorhouden wat wáre schoonheid – ONVERVALSTE schoonheid – is. *En moeders zouden het goede voorbeeld moeten geven!* „Tonnetje rond” zijn, onvoldoende persoonlijke hygiëne, slordigheid en wanorde doen afbreuk aan echte vrouwelijkheid. Een werkelijk mooie vrouw kan, wanneer

ze uit de juiste motieven handelt, een ware bezieling zijn.

Leer *hoe* voor jezelf zorg te dragen. Leer hoe je er behoorlijk gekleed en elegant kunt uitzien. Let op wat je eet. Gezetheid en huiduitslag kunnen grotendeels door een juist dieet bestreden worden. Schrijf om ons boekje *Echte Vrouwelijkheid – een verloren kunst?* en onze overdruk *Zeven regels voor een blakende gezondheid*. Ze zijn gratis natuurlijk.

Voordat we van dit onderwerp afstappen is een woordje tot alle meisjes en vrouwen over *haarverzorging* op z'n plaats. De Bijbel zegt duidelijk dat „indien een vrouw *lang haar draagt*, dit EEN EER VOOR HAAR is . . .” (I Cor. 11:15).

Lang haar voor een man is zonder enige twijfel verkeerd en het is een schande voor een man lang haar te dragen (I Cor. 11:14).

Het tegenovergestelde is waar voor een meisje. Lang haar is een kroon op haar hoofd en een onontbeerlijk onderdeel van ware schoonheid. In tegenstelling met wat vele mensen geloven, staat er nergens in de Bijbel: „Gij zult uw haar niet knippen”. Het voorschrift uit Gods Woord luidt dat het haar van een vrouw voldoende lang moet zijn. Het zegt níet dat het haar van een vrouw tot op haar middel moet hangen. God zegt veeleer dat het haar tot een bedekking gegeven is. Een haarstijl is iets heel persoonlijks – en is beslist een *heel belangrijk onderdeel* van hoe je een meisje moet zijn.

Dit brengt ons tot de volgende belangrijke hoedanigheid.

Een meisje moet rein zijn

Als er iets is dat ons moderne jeugd van deze eeuw typeert en symboliseert, dan is het seksuele *losbandigheid* en *vrijheid*. Een jongen of een meisje is niet „in” tenzij hij of zij liefst meer dan één voorechtelijke verhouding heeft gehad. „Raadgevers” op seksueel gebied moedigen voorechtelijk experimenteren met seks aan om te zien „of je bij elkaar past”. Je bent helemaal een „square”, een saaie piet, als je niet scharrelt, vrijt, of tot het einde doorgaat.

Maar nogmaals: wat zijn de vruchten van dit verval van de zeden?

De vruchten zijn onwettige kinderen, venerische ziekten en verdraaide en verwrongen geesten. En als je het met de feiten, met het overvloedig en onbetwistbaar bewijsmateriaal niet eens bent – dan

is dat jouw zaak. Dat is jouw goed recht – maar dat geeft je nog geen gelijk.

Maagdelijkheid — een ouderwets woord?

Herinner je je nog wat voor vrouw Esther was? Zij was niet alleen een schoonheid – zij was een *maagd*. Zij had het met Gods wetten nooit op een akkoordje gegooid en was in staat zich rein en puur in het huwelijk aan te bieden (Esther 2:17).

En jij? Hoe sta jij ervoor?

Zul jij je op je huwelijksdag als een reine en kuis vrouw kunnen aanbieden? Steeds minder vrouwen in onze toegesefde samenleving kunnen zeggen dat zij op het ogenblik van hun huwelijk maagd waren.

Rapporten en schattingen verschillen. Maar men kan gerust aannemen dat meer dan *zestig percent* van alle jonge bruiden voorechtelijke seksuele verhoudingen gehad hebben. Andere autoriteiten noemen een cijfer van niet minder dan TACHTIG PERCENT.

Wat een aanklacht tegen onze maatschappij!

Meisjes, jullie moeten zelf beslissen aan welke kant van de statistieken je wilt staan. Jullie moeten beslissen of je de massa zult trotseren en de honende bespotting zult willen verdragen op school „opoe” genoemd te worden door diegenen die met „vrije liefde” experimenteren.

Maar luister naar goede raad: het is heus de moeite waard voor je hele *toekomstige leven* – voor je toekomstige echtgenoot en voor je toekomstige kinderen.

Het betekent dat je aan de bestendige druk van het aanhoudende en zelfzuchtige „verhaaltje” van jonge mannen weerstand zult moeten bieden. Dat betekent dat je de eerste de beste jongen die z'n handen niet thuis kan houden een paar oorvijgen zult moeten geven die hem alle verdere lust ontnemen en je zult moeten vermijden afspraakjes te maken met het verkeerde type jongemannen die aan niets anders dan *SEKS* kunnen denken! Je zult er maar één – of misschien maar twee – om hun oren hoeven te slaan, want zoiets raakt gauw bekend, meisjes. Geef nooit toe – ongeacht wat anderen ook mogen *zeggen*. Denk aan wat je te verliezen hebt!

En nu ons vierde en laatste punt over het ontwikkelen van echte vrouwelijkheid in een jong meisje.

Een vrouw moet voor het huishouden worden opgeleid

We hebben reeds gezien hoe God de mensheid als man en vrouw schiep – een team voor samenwerking. De Bijbel geeft Gods principe weer: „. . . deze zal mannin heten, omdat zij uit de man genomen is. Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn” (Gen. 2:23,24). Aangezien bijna elk jong meisje eens in het huwelijksbootje zal stappen, is het dan niet logisch dat haar opleiding en opvoeding haar voor deze periode in haar leven moeten voorbereiden?

De Bijbel zegt duidelijk dat de oudere vrouwen „de jonge vrouwen moeten opwekken man en kinderen lief te hebben, *bezadigd, kuis, HUISHOUDELIJK, goed* en aan haar man onderdanig te zijn, opdat het Woord Gods niet gelasterd worde” (Titus 2:4-5).

God heeft de vrouw niet geschapen om een tegenhanger van de man te zijn die met hem wedijvert. Elk werd met een doel geschapen en met bekwaamheden en talenten uitgerust om deze doeleinden te vervullen.

De man moet in het onderhoud voorzien. Hij werd geschapen om in de hete zon te werken, de grond te bewerken, fabrieken te bouwen en produkten uit de aarde voort te brengen.

De vrouw werd geschapen om hem aan te vullen, te bezielen en de man in het vervullen van dit doel te helpen door aan haar eigen bekwaamheden uiting te geven. Wat een andere wereld zou het niet zijn als iedereen dit *ene* essentiële punt begreep!

Helaas begrijpt de wereld dit niet. Maar *jullie kunnen het begrijpen*. Jullie kunnen deze principes in je leven in praktijk brengen – jullie tieners, vooral jullie jonge meisjes die dit artikel lezen, jullie kunnen je, met de kennis die je door deze bladzijden van dit tijdschrift verkrijgen, voorbereiden voor je plaats in de Wereld van Morgen.

Maar is het wel de moeite waard?

Loont het wel de moeite om het „plezier” van de tienerjaren te verzaken? Is het wel de moeite waard je op moreel gebied rein te houden en je voor te bereiden voor de tijd wanneer je volwassen zult zijn? Is het wel de moeite waard tegen de stroom in te zwemmen – je tegen het

getij te verzetten – de massa te weerstaan?

Er is een bepaald „genot” uit de zonde te halen. Dit zegt God in Hebreë 11:25. Er is een bepaalde zinnelijke sensatie verbonden aan de praktijken van de wereld. Het is evenwel „tijdelijk.” Je moet altijd de straf voor de zonde betalen.

De genoegens van de zonde kunnen vergeleken worden met een erfenis van een miljoen gulden die je aangeboden wordt. Maar er zijn enkele voorwaarden aan verbonden.

Tienduizend gulden worden je aangeboden wanneer je 15 jaar bent. En je kunt ze krijgen zonder dat er beperkende voorwaarden aan verbonden zijn. Denk je dat eens in – je kunt al de kleren hebben waar je naar verlangd hebt én een nieuwe wagen. De enige valstrik is – je verbeurt je recht op de resterende 990 000 gulden.

Maar als je de 10 000 gulden op vijftienjarige leeftijd afwijst en maar zes jaar wacht tot je eenentwintig bent, dan zul je een *MILJONAIR* zijn! Wat zou jij kiezen?

Zou je het geld wat je *nu* kunt nemen, onmiddellijk pakken en de uiteindelijke beloning verwerpen?

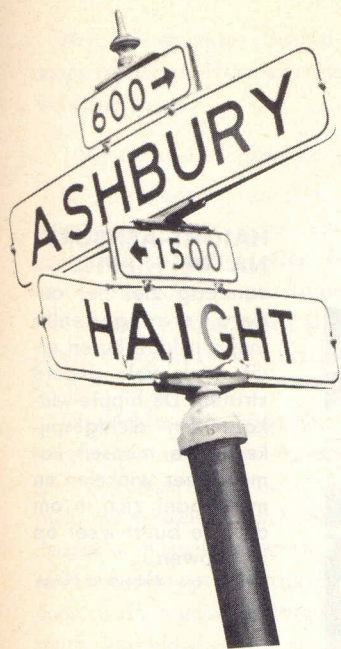
Velen zouden dat doen! Velen doen het! En dat is *KRANKZINNIG!*

Denk eens na over *jouw* leven, tieners. Wat zal het in de toekomst opleveren? Welk soort geluk zul je kennen als je de *juiste principes* in je leven in praktijk brengt? Heb je de visie om enkele jaren vooruit, in de toekomst, te zien? Kun je de resultaten van het experimenteren in voorechtelijke seks zien bij diegenen rondom je op school, op straat, in je eigen stad? Of strekt de vrolijk verlichte wereld rondom je zijn armen tot je uit om jou in haar „nu”-generatie te verwelkomen?

Zoals we in het voorgaande artikel tegen de jongens zeiden: „Je moet opgroeien – je kunt niet altijd tiener blijven.” Heel spoedig zul je twintig zijn en dan 25 en dan „over de streep” om op je dertigste in de „oudere generatie” beland zijn. Hoe zal de wereld er uitzien wanneer *jij* dertig bent?

Zullen de pil, pot en alles wat erbij hoort de leiding overgenomen hebben? Zal de „in-groep” aan het hoofd van de regeringen van deze wereld staan – en zo ja, wat voor een maatschappij zal er dan zijn?

Je zult verbluft staan van de *andere WERELD VAN MORGEN* waarin *jij* kunt leven! □

een vervlogen hippie-droom...

Haight-Ashbury vijf jaar later

De bloemenkinderen zijn weg. Dit eertijdse Mekka voor Hippie-jongeren is nu een vervlogen aandenken aan utopische dromen. Wat is er gebeurd? WAAROM is het een fiasco geworden? Ten einde hier achter te komen stuurden wij één van onze verslaggevers naar de eens zo befaamde hippie-hoofdstad van de wereld — HAIGHT-ASHBURY. Hij diende dit ontvullende verslag in.

door Jerry W. Webb

San Francisco

VROEGER HADDEN de mensen het veel over Haight-Ashbury. De zogenaamde undergroundbladen schreven erover. Scott McKenzie en Petula Clark maakten het beroemd in songs:

„If you are going to San Francisco, be sure to wear some flowers in your hair. For in the streets of San Francisco — you're gonna find some gentle people there . . .”

Op de verlokende tonen van die welbekende melodie stroomden duizenden jongeren naar de „geestelijke hoofdstad” van de „Love Generation” — *Haight-Ashbury!*

Toen de media munt uit de actie begonnen te slaan, ging het nieuwtje al gauw rond: „In de 'Hashbury' moet je wezen! Een *liefdes*gemeenschap aan de zee. Bevolking: aan verandering onderhevig. Hoogte: het einde!”

De „big scene”

De auto's stonden bumper aan bumper langs de straat en bloemenkinderen waren er in deze buurt in overvloed. Er waren spandoeken, songs, leuzen en met bloemen

beschilderde bussen. En er was „liefde”. Sommigen beweerden dat zij een nieuwe en *betere levenswijze* in Haight-Ashbury gevonden hadden.

Tegenwoordig is alles anders. Wat is er verkeerd gegaan en waarom? Waarom is de hippiedroom van een „nieuw Amerika” hier niet uitgekomen?

Was het de ontmoeting met de maatschappij, de op sensatie beluste pers en televisie, de inundatie door duizenden weglopers, waardoor alles in duigen viel?

Wat gebeurde er *werkelijk* hier in Haight-Ashbury?

Uit gesprekken met winkeliers, gemeentebtenaren, politieinspecteurs, en zelfs sommige jongelui die er in het begin waren geweest, wordt het verbazingwekkende verhaal van het Haight-Ashbury hippie-fenomeen — hoe het opbloede en daarna verwelkte — duidelijk.

1965 — Een nieuwe levensstijl bot uit

De vrije moraal van San Francisco — de stad op de heuvels — is nog steeds zichtbaar in de „topless” en „bottomless”

parade die hier begon. In de oudere goedkope buurt van Haight-Ashbury wonen enige van San Francisco's meer liberaal ingestelde oudere burgers. Zij zagen het graag dat de jongelui zich vermaakten. En dit, volgens de politie, was één der voornaamste redenen dat de hippiebeweging hier zo snel opbloede.

In 1965 begonnen jonge artiesten en musici in dit oude gedeelte van de stad bij het Golden Gate Park bijeen te komen. Zij zwierven op warme avonden van huis tot huis, om met elkaar te repeteren, naar platen te luisteren en hasj te roken. Zij vormden dan popgroepen, gingen weer uit elkaar en vormden andere groepen. De muziek drong gewoonlijk van achter de gesloten gordijnen van verweerde Victorianse huizen door en vulde de buurt met allerlei geluiden.

In Haight Street werd een koffiebar en broodjestic, *The Unicorn*, geopend. En de eerste eigenaars en klanten ervan hielpen mee de nieuwe levensstijl vorm te geven. Zij dropten uit de „straight scene”, droegen lang haar en sandalen om te laten zien dat zij anders waren en sloten zich bij elkaar aan zodat zij niet alleen zouden zijn.

Spencer Dryden, de drummer van de beroemde Jefferson Airplane popgroep, zei: „De Haight was de hemel op aarde voor iedereen met lang haar. Ongeveer achthonderd in de wol geverfde hippies kwamen opdagen. Het was één groot familie-onderonsje. Geen toeristen. Iedereen woonde inderdaad samen en hielp elkaar inderdaad uit de brand”.

Vele van de popgroepen van San Fran-

**HAIGHT-ASHBURY
NA DE HIPPIES** —
vandaag ziet het oude stadsgedeelte met z'n lage huren eruit zoals vele andere straten. De hippie-winkels zijn dichtgespijkerd. De mensen komen weer winkelen en men spant zich in om de hele buurt weer op te bouwen.

Foto: Ambassador College

cisco (The Grateful Dead, Quicksilver Messenger Service, The Charlatans, Jefferson Airplane en *vele* andere) vormden een soort van gemeenschapsleven. En de „vibraties” ervan werden door het hele land gehoord. „Come on people now . . . smile on your brother! Everybody get together, try to love one another, right now.”

1966 — De nieuwsmedia verschijnen op het toneel

Naarmate de mondelinge reclame het nieuws verspreidde, kwamen er geleidelijk meer jongelui bij. De undergroundbladen begonnen erover te schrijven. En toen, eensklaps, sprak het de verbeelding van iedereen aan! De pers en televisie begonnen Haight-Ashbury op te hemelen en er bekendheid aan te geven. Dit maakte Haight-Ashbury snel tot dé scene. Dit was nieuws, er was een nieuwe rage gekomen — wat wil je nog meer. Haight-Ashbury werd dé plaats om naar toe te gaan! En de jeugd nam er goede nota van.

Al spoedig waren er liedjes en leuzen. De mensen vroegen zich af wat er aan de hand was. De nieuwsmedia voedden hun nieuwsgierigheid met gulle hand.

„Haight-Ashbury was onbekend totdat de media het over de gehele Verenigde Staten uitzonden”, zei inspecteur Joseph Rinkon van het Narcotisch Centrum te

San Francisco. „De hippies wisten niet eens dat zij bloemenkinderen waren totdat zij erover lasen. Daarná haalden zij pas de bloemen erbij. Het waren de nieuwsmedia die Haight-Ashbury gemaakt hebben wat het geweest is.”

Een geërgerd zakenman die al lang in de buurt woont gaf het volgende commentaar: „De pers kwam met hun camera's hierheen en fotografeerde dan een groep hippies die op straat plezier maakten. Maar zij lieten het eigenlijk nooit zien zoals het werkelijk was. Zij hemelden het *idee* van de bloemenkinderen op en dit trok weer duizenden anderen aan!”

Terwijl de eerste hippies hasj rookten, „liefde” bedreven en hun gang gingen, liep de buurt vol met toeristen en pseudohippies. Hun muziek, hun taaltje en hun hippiekleding werd de nieuwste mode. En kooplui begonnen rijk te worden door de verkoop van psychedelische stoffen, knopen en goedkope hippiesieraden.

Opeens bevonden zij zich in het schelle licht van de wereldattentie!

De songs beweerden dat de scene prachtig was. Maar was dat werkelijk zo?

Weglopers en maatschappelijke kneusjes begonnen hun onderkomens — hun „crash pads” — te delen. De straten waren dag en nacht met mensen gevuld. Er waren week-end hippies, „tiener-boppers”, jongoudachtige hippies in de dertig die pro-

beerden te bewijzen dat ze „erbij” hoorden.

De totale afwezigheid van morele waarden in Haight-Ashbury was dusdanig dat zelfs een straathond er preuts bij leek. Veertienjarige meisjes werden moeder. Uit de maatschappij ontsnapte tieners verzinken in zedeloosheid. Geslachtsziekten bereikten epidemische afmetingen. En het „bewustzijn verruimende” LSD bezorgde menige voorstander ervan verlies van zijn verstand.

„Zelfs in de beste dagen was het niet allemaal rozegeur en maneschijn”, zei de gemeentelijke voorlichtingsambtenaar Robert Spotswood. „Het liep hier vol met weglopers uit alle delen van het land . . . kinderen nog, van veertien en vijftien, vroegen soms aan bezoekers om achttwintig dollarcenten om net een liter melk te kunnen kopen. Wel droevig.”

Chronische honger was iets heel gewoons.

De onderkomens waren smerig. Er woonden soms vijftien tot twintig personen in één flat waar alleen maar koud water was. Zij aten vies voedsel van vieze borden en sliepen op vieze matrassen. Hun kamers zaten onder de luizen en er lagen menselijke uitwerpselen op de vloer.

„Als je sommige huizen waarin zij woonden, zou binnengaan”, zei inspecteur van politie Mortimer J. McNerney, zou je moeten overgeven”.

Nee, het was niet allemaal bloemen en songs en poëzie. Het begon smerig en het werd snel erger.

1967-68 — Het onkruid schiet op

In toenemende aantallen vonden de jongelui de nieuwe scene maar ontgoochelend en frustrerend. Het betekende te moeten hongerslijden en te moeten bedelen. Het betekende ook pillen slikken en „gebruikt te worden”. Het bracht „bad trips” en veelvuldige „busts” met zich mee.

Dit Mekka voor bijna elke weggelopen jongen of meisje in Amerika werd al spoedig een ziedende heksenketel van ontucht en misdaad. Oplichters en drughandelaars, de pushers, kwamen op het gebied af. Het wijdverspreide druggebruik trok de door en door geharde drugdealers aan. Er waren gewelddadige overvallen en berovingen. De bedelaars bleven, maar glimlachen, of voor wat geld bloemen aanbieden, was er niet meer bij.

Het ruwe element kwam erin — de lui die de hippies onbeschoft behandelden, de excentrieken en de „Hell's Angels” die er alleen maar op uit waren om „een paar hippies af te tuigen”. Velen werden bedreigd, beroofd, verkracht en afgerammeld en Haight kreeg langzamerhand de betekenis van „haat”.

In oktober 1967 vond de „dood van de hippie”-mars in Haight Street plaats. Deze „begrafenis” kenmerkte voor velen van de oorspronkelijke hippies het einde van de „droom”. Gedesillusioneerde ontvluchtten zij de scene.

1969 — de DOOD waart in de Haight rond

De oorspronkelijke bloemenkinderen die in gebruikte legerkleding gestoken waren en in de zogenoemde „crash pads” woonden, waren al vertrokken. Het onzure element had hun plaats ingenomen.

Tralies en ijzeren hekken begonnen winkels en cafés af te sluiten. Maar weinig mensen durfden na donker nog de straat op. Er waren steek-, schiet- en moordpartijen.

Televisie en tijdschriften stopten ermee Haight-Ashbury op te hemelen. De weglopers begonnen ergens anders heen te trekken. Maar toch kwamen er nog een paar, in het geloof dat de bloemenkinderen er nog waren.

Zo iemand was een zeventienjarig meisje uit Seattle die daar aankwam en hoopte mee te kunnen doen. Ze voelde

zich eenzaam en wilde alleen maar een vriend hebben.

Wat ze kreeg was een nachtmerrie.

Toen de politie haar vond, lag haar naakte lichaam met in lippenstift volgekrabbelde schuttingtaal op de vloer. Wat ze gezocht had was vriendschap en liefde, maar wat ze vond was drie uur lang op beestachtige wijze afgetuigd te worden, overal op haar lichaam met sigaretten gebrand te worden, seksueel misbruikt door zowel mannen als vrouwen, en tenslotte de dood!

De politie zei dat haar marteling bizar was, maar fundamenteel niet veel verschilde van de twee of drie verkrachtingen en verscheidene gewapende overvallen die dagelijks binnen de kleine straal van 200 meter vanuit Haight Street voorkwamen.

Dit gewezen vibrerende epicentrum van de hippie-beweging was een in scherven gevallen droom geworden!

1970-71 — De scene verandert weer

Vandaag ziet de beroemde „Hashbury” straathoek eruit zoals vele andere straten. De hippiezaken zijn dichtgespijkerd — de bloemenkinderen zijn verdwenen. Men komt er weer winkelen. Er worden zelfs pogingen in het werk gesteld de buurt te rehabiliteren.

De achtergelaten restanten staan er echter nog als stille getuigen van het hippiefenomeen dat hier vijf jaar geleden bloeide.

De *Middle Earth Clothing Store* en *Mike's Smoke Shop* zijn dicht, op slot en te koop. De muren zijn bekladderd met verschoten leuzen zoals „Acid is God” en „Speed Lives”. *The Straight Theatre* en de *Unicorn* koffiebar zien er triest en verlaten uit. Sommige winkeleralages en psychedelische tentjes, zoals het eens populaire *Haight Street Palace*, zijn met planken dichtgespijkerd. Er zijn niet veel hippies meer te vinden.

Zoals het gezegde bij de politie luidt: je zou nu om acht uur 's avonds een kanon in Haight Street kunnen afschieten en niemand raken.

Desillusie laat zich gelden

Toen zij hun wereld in Haight-Ashbury zagen afbrokkelen, gingen velen van de eerste hippies ervandoor. John Lydon, één van de eerste jongelui in Haight, vertelde me: „Een heleboel lui verdwenen uit het gezicht. Sommigen gingen weer aan het werk en anderen naar huis. Er waren slechts een paar taaien die bleven rond-

hangen. Heel wat lui kregen er de smoor in omdat zij het [hun manier van leven] op staande voet wilden hebben. *En dat gaat nu eenmaal niet op.* Dus kregen zij er balen van en gingen weg”.

Jim en Nia Lockway waren typische voorbeelden van de „Hashbury-crowd”. Zij hebben de héle weg afgelegd — lang haar, drugs, liefdeskrallen en hippiekleding. Zij waren uit de maatschappij „gedropped” omdat het gebrek aan belangstelling dat er voor jonge mensen getoond werd hen deed walgen. Zij gooiden de schuld op de geveinsdheid van de wereld van vandaag.

Maar langzamerhand kregen Jim en Nia ook de hypocrisie van h n wereld in de gaten.

„De hippie praat over liefde”, zei Jim, „maar hij meent het niet of brengt het niet in toepassing in de bijbelse zin. Het is meestal seks — in feite seks-verering. In werkelijkheid geven zij geen fluit om iemand anders”.

In 1968 „dropten” Jim en Nia uit het hippieleven. Nu maken zij deel uit van de „straight scene”. Zij zien nog steeds de problemen en hypocrisie van de „straight” wereld, maar vonden die van de hippiewereld nog veel erger.

„De jongelui van nu die denken dat ze hippies zijn — die op marihuana en 'speed' leven — hebben een binnenwaarts gerichte liefde”, merkte inspecteur van politie McInerney te San Francisco op. „Zij houden van zichzelf — dat is waar ze van houden. Iemand anders kan hun niets schelen. Het zijn wel liefdeskinderen, maar het is een 'ik hou van mezelf' in plaats van 'ik hou van jou'-liefde”.

Waarom het niet opging

Bij hun zoeken naar een betere levenswijze wilden de eerste hippies en hun volgelingen niets met de huidige „normale” maatschappij te maken hebben. Maar wat zij niet beseften was — toen zij uit de misleide, hypocritische, wereld vol problemen van vandaag „dropten” — dat zij een nieuwe wereld van eigen maaksel met soortgelijke principes, maar in een ander gewaad gestoken, binnen-„dropten”.

Zij beweerden dat de wereld een warboel was en zij verwierpen haar. Maar wat in „Hashbury” nieuw gecreëerd werd, was geen haar beter. Zij verwierpen de euvels van de maatschappij, maar het liep erop uit dat zijzelf soortgelijke euvels in praktijk brachten, alleen meer *in het openbaar*. Met

minder formaliteiten en minder terughoudendheid.

Geslachtsziekten vierden hoogtij. Misdad nam toe. Vuil en drek waren overal. Morele waarden werden vergeten. Hun verstand ging eraan. En levens werden geruïneerd!

Maar waarom? Waarom werd een edele droom in de gedachten van duizenden tieners – om een gelukkig en met liefde gevuld leven te leiden – tot een „bad scene”, een nachtmerrie?

De jonge mensen die in Haight de werkelijkheid wilden ontvluchten, waren niet in staat de grondoorzaak van de problemen van het Establishment achter zich te laten. Zij brachten, zonder het te weten, in hun Nieuwe Wereldorde in Haight een bestanddeel met zich mee dat onontkoombaar de vernietiging ervan zou veroorzaken.

Wat de nieuwe bewoners van Haight meebrachten, was *de menselijke natuur*. Dezelfde egocentrische menselijke natuur, maar nu geconcentreerd op een andere plaats. Nieuwe „kicks” konden de boze, egoïstische menselijke natuur *niet* in niets laten opgaan.

Het is de zelfzuchtige, menselijke natuur die zowel het kwaad van het Establishment als dat der hippies in Haight heeft voortgebracht. Tenzij de menselijke natuur *werkelijk* veranderd wordt van een „ik houd van mij” in een „ik houd van jou” benadering, is ieder love-festival, ieder Kralingse Bos tot mislukking gedoemd. Die zullen NIET BRENGEN WAAR TIENERS EN VOLWASSEN NAAR UITZIEN EN VERLANGEN – wáre liefde, geluk, een doel in het leven, en plezier waarvan je de volgende morgen geen kater overhoudt. □

MARIJUANA

(Vervolg van pagina 7)

manschappen vermoord door personen die ten gevolge van marihuana-gebruik gek geworden waren. Maar in datzelfde jaar had hij geen verbindingspersoneel gezien dat het leven had verloren door oorlogshandelingen.

Maar terwijl het wetenschappelijk bewijsmateriaal tegen marihuana zich blijft opstapelen, blijft de populariteit van de drug onder de jeugd steeds verder toenemen. Eén op de 9 leerlingen van middelbare scholen, kunstacademies en h.t.s.-en heeft wel eens drugs genomen volgens een in 1970 uitgevoerde enquête door het

criminologisch instituut van de Groningse universiteit.

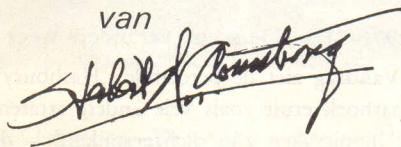
Indien u meer actuele voorlichting over dit vitale, controversionele onderwerp wilt hebben, vergeet dan niet ons te schrijven om ons geïllustreerd boekje getiteld *New Facts about MARIJUANA*, dat de werkelijke, onzichtbare gevaren van het hasjroken uit de doeken doet. Dit boekje is volkomen objectief, beperkt zich tot de feiten, is goed gedocumenteerd en „neemt geen blad voor de mond”.

Als u in verleiding bent geweest om hasj te roken – of het al gerookt hebt – schrijf ons den *nú* om dit boekje voor de harde *feiten*. Het gaat tenslotte om *uw* leven!

Het is uiteraard gratis en wordt verspreid in het algemeen belang. □

Persoonlijk

van

(Vervolg van pagina 1)

communicatie over de gehele wereld. We vliegen in twee dagen om de wereld en we beschrijven in 90 minuten een baan om de aarde. De wonderen van radio, televisie, sprekende kleurenfilm, geluidsweergave per hi-fi stereoapparaat – al deze en andere communicatiemiddelen bieden verstrooiing aan een naar amusement hunkerende wereld.

Een gefascineerde, verrukte wereld ziet nu uit naar de magische drukknop-droomwereld van de 21e eeuw, waarin de menselijke arbeid nagenoeg uitgebannen zal zijn – een wereld van ledigheid, luxe en losbandigheid. Is dit geen wereld van adembenemende vooruitgang?

Dit lijkt het geval. En in geen land verheugt men zich zo algemeen in deze vooruitgang als in de Verenigde Staten.

Maar de wereld vertoont ook nog een andere zijde.

Heden ten dage verheugen zich niet alle volken in deze materialistische droomwereld- „vooruitgang”. Miljoenen mensen in andere landen zijn slecht gevoed, hongerig, zelfs uitgehongerd – gesloopt door ziekten – levend in armoede, analfabetisme, vuilheid en smerigheid.

De werkelijke vooruitgang wordt niet afgemeten naar de criteria van vernuftige

apparaatjes, mechanische middelen, materieel bezit, noch naar de noodlottige opvatting – door teveel mensen aangehangen – dat arbeid een vloek en ledigheid een zegen is.

Dit is een erg bedriegelijke wereld. Met al haar „vooruitgang” waarop zij zich laat voorstaan, blijft het een hard, kil feit dat de wereld nooit tevoren zo vervuld was van zoveel ontevredenheid, ongeluk en lijden; nooit tevoren van zoveel slechte gezondheid, geestelijke storingen, frustratie en zelfmoord – zelfs in de rijke landen; nooit tevoren van zoveel uiteengevallen gezinnen, van zoveel echtscheidingen, zoveel misdad en geweldpleging onder de jeugd. De jeugd is in opstand. De universitaire wereld is vol van geweldpleging. De moraal is tot in de goot afgezakt.

Toch genieten de Verenigde Staten in deze zieke, zieke wereld de hoogste levensstandaard. Geen ander volk bezat ooit zo'n hoge levensstandaard. De Amerikaanse arbeidersklasse leeft op een peil dat hoger is dan dat van de zeer rijken honderd jaar geleden. Zijn grootste klasse is zijn bloeiende middenstand.

Hoe is dit alles in zijn werk gegaan?

Een voorval dat ik heb beleefd, moge dit verduidelijken.

Op 5 januari 1914 haalde de Ford-fabriek de kop over de hele breedte van de voorpagina in alle Amerikaanse kranten. Het basisloon bedroeg toentertijd in de autoindustrie \$3,40 voor een 9-urige werkdag. Ford kondigde een loonsverhoging aan tot een bedrag van \$5,00 voor een 8-urige werkdag. Het was sensationeel nieuws.

In die tijd werkte ik op de redactieafdeling van het grootste handelsblad in de Verenigde Staten. Mijn redactie zond mij onmiddellijk naar Detroit. Ze wilde een exclusief interview en een artikel over de zaak.

De Ford-fabriek lag toentertijd ten noorden van Detroit in Highland Park. Ik ontmoette Henry Ford, maar hij was zelf niet op de hoogte van de bijzonderheden van het nieuwe plan. Misschien zijn weinig mensen er zich van bewust dat Henry Ford in de eerste plaats een technisch aangelegd man was en geen zakenman. Toch had hij het scherpe zakelijke inzicht om drie ideeën in toepassing te brengen, die hem tot één van de rijkste mensen ter wereld maakten. (1) Hij had begrepen dat hij meer geld kon maken door aan de MASSA een goedkoop autootje te verkopen dan

een dure automobiel aan weinigen. (2) Hij had het praktische zakelijke inzicht, zich te omringen met personen die ervaren en bekwame zakenmensen waren. En (3) hij was slim genoeg om de zaak voor 100% zélf in eigendom te houden.

Revolutionair Loonproject

De man die het gehele revolutionaire idee van de loonschaal had ontworpen, was John R. Lee, die een leidinggevende functie bij Ford bekleedde.

Het plan voor een loon van \$5,00 per dag bracht een geheel nieuw produktiesysteem en een revolutionair nieuw sociologisch programma met zich mee. Ik ontdekte dat de heer Lee zijn sensationeel nieuw plan aan de heer Ford en zijn directie voorgelegd had. Ze hadden het allen goedgekeurd en de heer Lee werd tot hoofd van de nieuwe Sociologische Afdeling benoemd en belast met de tenuitvoerlegging van het nieuwe plan.

„Meneer Lee,” begon ik, „u betaalt nu verreweg de hoogste lonen in de auto-industrie – of misschien *alle* industrieën. Ik zou graag alle bijzonderheden daarover vernemen”.

Zijn antwoord was verrassend. Hij glimlachte, schudde zijn hoofd.

„Nee, meneer Armstrong,” antwoordde hij, „wij betalen *niet* de hoogste lonen; wij betalen daarentegen de *laagste* lonen in de industrie”.

„M-maar”, stotterde ik, „betaalt u dan nu niet een standaard minimumloon van \$5,00 voor een 8-urige werkdag en betalen de andere industrieën dan niet slechts \$3,40 voor een 9-urige werkdag?”

„Ja, volkomen juist,” glimlachte de heer Lee, „maar toch betalen we de *laagste* lonen in de industrie, zelfs al zijn onze mensen de *hoogst* betaalden in de industrie. Ziet u, wij meten de huidige loonschaal niet af naar de dollars die betaald worden, maar naar de omvang van de produktie die wij ontvangen per betaalde dollar. Onze omzet is verreweg de grootste in de industrie. Dit maakt het ons mogelijk om tot MASSAPRODUKTIE over te gaan. We hebben een lopende band-produktiesysteem geïnstalleerd. Wij zijn verder gemechaniseerd dan andere bedrijven. Deze *machinale* massaproduktie betekent dat we nu 100% meer produceren per man, terwijl we er slechts 47% meer voor betalen. Dit betekent dat aan onze arbeiders 47% meer wordt betaald voor een uur *minder* werk per dag en wij maken meer winst. De onderneming gaat

erop vooruit en onze werknemers verdienen meer”.

Dit was mijn eerste rechtstreekse persoonlijke kennismaking met de snel-opkomende gemechaniseerde MASSAPRODUKTIE door middel van de lopende band-methode.

De Verenigde Staten is een GROOT land – met name in vergelijking tot landen als Engeland, Frankrijk, Italië, Spanje, Japan. De enige andere landen met een massale bevolking – China, India, Rusland – waren toen achtergebleven landen op industrieel gebied. De kleinere landen hadden geen massamarkten. Gemechaniseerde massaproduktie begon in die landen pas veel later.

Bij machinale produktie kan één man in sommige gevallen evenveel met de machine produceren als 10 of 12 man met de hand kan vervaardigen. Het experiment van de Ford-fabriek verdubbelde aanvankelijk de produktie per man.

Een andere factor deed zijn invloed gelden bij de buitengewoon hoge levensstandaard van Amerika.

Twee levensbeschouwingen

Vóór het ontstaan van de vakverenigingen betaalden de werkgevers over het algemeen lonen die zo laag waren als de omstandigheden dit toelieten. In grote lijnen zijn er in totaal twee filosofieën voor een LEVENSWIJZE. Deze wereld – ik herhaal het keer op keer – leeft volgens de filosofie van het „KRIJGEN”. De andere is de wijze van het „GEVEN”, die van onbaatzuchtige bezorgdheid voor het welzijn en de voorspoed van anderen die gelijk is aan de bezorgdheid voor zichzelf. Het is moeilijk, de menselijke natuur te doen inzien dat de laatste wijze de MEEST PRAKTISCHE is, die uiteindelijk lonender is.

Toen het kapitaal en de directeuren de teugels in handen hadden, profiteerden zij zelfzuchtig van elke gelegenheid. Het moge voor de meeste mensen verrassend zijn, maar dit werd zelfs in de Bijbel voorspeld (Jacobus 5:1-6).

Toen kwam de vakbeweging, met het wapen van de menselijke natuur. Wie ook maar de MACHT heeft, gebruikte het voor zelfzuchtige doeleinden, gewoonlijk zonder zich om de schade aan anderen te bekommeren.

Maar toen de gemechaniseerde MASSAPRODUKTIE zich in Amerika ontwikkelde, gingen de lonen naar gelang van de pressie der vakverenigingen spiraalsgewijs omhoog. Nieuwe industrieën verschenen, die

nieuwe apparaten, nieuw ontspanningsmogelijkheden, nieuwe luxartikelen produceerden. En de gelijktijdige hogere loonschalen creëerden massamarkten onder de arbeidersklasse. De Amerikaanse levensstandaard werd de hoogste ter wereld.

Maar vakbondleiders en loontrekkers zijn met dezelfde menselijke natuur behept als de werkgevers. Welvaart stijgt gewoonlijk naar het hoofd van nieuw-rijken. Nu waren de rollen omgekeerd. Bij het vakbondswezen werd de werkgever als de vijand beschouwd. De menselijke natuur is erop uit te KRIJGEN wat zij kan en tegelijkertijd zo *weinig* mogelijk te geven.

Voortdurend eiste de vakvereniging kortere werkuren en betere voorwaarden, gelijk met hogere lonen. Zij was zelfs bereid om hogere lonen te aanvaarden en GEEN WERK daartegenover te stellen. Toen bijvoorbeeld de spoorwegen de dieselmotor invoerden, ter vervanging van de met kolen gestookte stoomlocomotief, bestond er geen behoefte meer aan stokers om kolen te scheppen. Maar de vakverenigingen dwongen de spoorwegen, stokers in dienst te blijven nemen (het z.g. „feather bedding” of in de watten-leggerij), die bleven rijden op locomotieven, terwijl ze absoluut niets te doen hadden.

Het was helemaal niet ongebruikelijk voor een vakbondleider tot een arbeider te zeggen: „Hé, maat, een beetje langzaam aan daar. Je werkt te hard. Vóór je het weet, krijg je iedereen aan het werk alsof ze er echt zin in hebben”.

’t Is natuurlijk waar dat in veel bedrijven de mensen van de vakverenigingen beter opgeleid en vakkundiger zijn dan niet-leden. Maar het is ook waar dat de algemene instelling van de vakvereniging er een is van zo MIN mogelijk werk af te leveren, met gelijktijdig gebruik van het wapen van de staking om het hoogst mogelijke loon af te dwingen.

Concurrentie met andere landen

Het Amerikaanse vakverenigingswezen zag niet dat het eigenlijk om de *concurrentie* met buitenlandse arbeidskrachten ging. Het heeft niet voorzien dat het door de ontwikkeling van de ogenblikkelijke communicatie en het snelle vervoer over de gehele wereld rechtstreeks in concurrentie wordt gebracht met de arbeiders in andere landen, die bereid zijn een loyale, deugdelijke arbeidsprestatie per dag te leveren

voor de helft of minder dan de helft van de Amerikaanse loonstandaard.

Andere landen zijn nu tot gemechaniseerde MASSAPRODUKTIE overgegaan. Zij dingen nu mee naar de MASSAMARKTEN. Ze kijken met naijverige ogen naar de winstgevende AMERIKAANSE markten, waar zij goedkoper dan de Amerikaanse fabrikant kunnen leveren. Want zij gebruiken nu ook de machine voor massaproductie; en hun arbeiders zijn bereid loyaal te werken voor de helft, en minder, van het loon dat de Amerikaanse fabrikant moet betalen.

De Gemeenschappelijke Markt in Europa is er in geslaagd massamarkten te creëren voor de Europese massaproductie. Volkswagen heeft niet alleen een Europese massamarkt ontdekt, maar haalt ook een overvloedige oogst binnen op de Amerikaanse markt. Hetzelfde is het geval met Toyota van Japan.

Laat me u een vergelijking geven. Laat me u aantonen waartegen de Amerikaanse arbeider – die steeds hogere lonen en steeds betere andere voorwaarden eist, terwijl hij zelf zo weinig mogelijk geeft – op het ogenblik wedijvert.

Yoshiaki Matsuura, 49 jaar oud, is voorman op een lopende band-afdeling van Toyota-fabriek. Hij maakt er een regel van, iedere dag een half uur te vroeg op zijn werk te komen. Hij krijgt geen extra betaling voor deze extra geschonken tijd. Hij vraagt er niet om. Hij dreigt niet met staken. Zijn chef in het bedrijf beschouwt hem niet anders dan de gemiddelde arbeider van de 37 000 werknemers van Toyota.

Juist ten gevolge van deze typische Japanse loyaliteit ten opzichte van de werkgever – ze beschouwen het als vaderlandsliefde, omdat het de natie helpt met andere landen te concurreren – komt het, dat Toyota de snelst-groeiende autofabriek in de wereld aan het worden is. Toyota produceerde in het afgelopen jaar één miljoen 471 211 auto's. Ze zijn nu nummer 5 in de wereld en zullen wellicht spoedig Chrysler en Volkswagen voorbijstreven.

De lonen in de Verenigde Staten zijn het dubbele van die van Europa en viermaal zo hoog als die van Japan. De Japanse arbeider ontvangt echter extra voordelen, zoals een goedkoop huurhuis, e.d.

En hoe staat het vergelijkenderwijs met de kosten van levensonderhoud? Ik heb de juiste statistieken niet bij de hand, maar in Europa lijken de kosten van levensonderhoud niet veel af te wijken van die in

de Verenigde Staten. Hoe leven de Europeanen dan van de helft van het Amerikaanse loon? Hun levensstandaard is veel lager. De gemiddelde Europese zitkamer is nauwelijks de helft van de gemiddelde Amerikaanse. Vele Europese woningen beschikken niet over een koelkast. Ze rijden in kleinere auto's en een veel kleiner percentage van de bevolking bezit een auto.

Nationale loyaliteit ontbreekt

Hoe staat het met de loyaliteit ten opzichte van het bedrijf in de Verenigde Staten? De vraag klinkt als een grap. Toen zelfs de eigen vakvereniging had toegestemd in een tijdelijke loonsverlaging van 10% gedurende 20 weken teneinde de Hamilton-horlogefabriek in bedrijf te houden en zodoende hun werkgelegenheid veilig te stellen, namen ongeveer 250 werknemers die het hier niet mee eens waren een advocaat in de arm om door rechterlijke uitspraak de loonsverlaging te blokkeren. Zelfs al hield dit het risico in dat hun fabriek buiten bedrijf zou worden gesteld!

Toen President Nixon en Minister Shultz voorstelden dat de vakverenigingen hun looneisen zouden matigen om te voorkomen dat hun werkgevers de fabrieken zouden moeten sluiten, antwoordde een nationaal bekende vakbondsleider vinnig dat geen vakbondsleider zijn eisen zou intomen – zelfs niet in het belang van de natie. De houding van Amerika schijnt te zijn: „Wat! Ik handelen in het belang van de natie!”

Maar in Japan zegt Yoshiaki Matsuura: „Wij Japanners zijn opgevoed met de opvatting dat onze eigen behoeften ondergeschikt zijn aan het dienen van anderen”.

Vergis u niet. Versta mij niet verkeerd. Ik sta helemaal achter hetgeen het BESTE is voor de Amerikaanse arbeider. Maar ik wil dat mijn lezers er eens even over nadenken. Omdat de Amerikaanse arbeiders NIET in hun eigen beste belang werken!

Zie waar deze gang van zaken toe leidt.

Als de Amerikaanse arbeiders alles trachten te krijgen wat zij krijgen kunnen – en tegelijkertijd zo weinig geven als maar mogelijk is – zelfs door NIETS te geven (zoals de spoorwegstokers) – en de Japanse en Duitse arbeiders, in *hun* nationaal belang, voor de helft van de Amerikaanse

lonen of minder werken en met het vuur van loyaliteit en vaderlandsliefde werken, betekent dit dat wij één van de volgende twee wegen inslaan:

Of we gaan hoge tariefbarrières tegen andere landen opwerpen, waardoor we een HANDELSOORLOG op gang brengen die te zijner tijd de kernoorlog zal ontketenen die Amerika zal VERNIETIGEN – óf de Amerikaanse arbeiders zullen aan de concurrentie van de arbeiders in andere landen het hoofd moeten bieden, door hun levensstandaard te verlagen. De Amerikaanse arbeiders zullen kennelijk de laatste weg niet kiezen.

En als zij dit niet doen – welnu, HET TEKEN STAAT AAN DE WAND VAN DE AMERIKAANSE NATIE.

Premier Sato verklaarde tegenover mij dat zowel zijn land als Amerika er goed aan zouden doen, lering te trekken uit de geschiedenis. De heer Sato is de Verenigde Staten vriendschappelijk gezind. Hij was ook tegenover mij vriendelijk. Sinds zes jaar staat hij bekend als voorstander van handhaving van goede betrekkingen met de Verenigde Staten. Japan is de belangrijkste handelspartner en bondgenoot van de Verenigde Staten in de Stille Oceaan.

Japan bezit momenteel nog geen militair apparaat. Er zijn daar nog enkele Amerikaanse militaire onderdelen gelegerd. Maar we moeten niet het feit uit het oog verliezen dat Japan ECONOMISCH zó MACHTIG is geworden dat het een militair apparaat van zeer grote omvang zeer snel zou *kunnen* opbouwen.

Premier Sato heeft verklaard dat hij niet van plan is het militarisme in Japan te doen herleven. Maar de politieke toekomst van de heer Sato staat of valt misschien met de uitkomst van het huidige textielgeschil. En de Afgevaardigde Wilbur Mills, Voorzitter van de Begrotingscommissie van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden, zei op 20 januari, met betrekking tot het doordrukken in het Congres van een wet tot contingentering van textiel en schoeisel botweg: „Het is ons nog steeds ernst!”

Als de Amerikaanse tariefbarrières zouden uitlopen op werkloosheid van vele duizenden Japanners, zou dan de een of andere toekomstige Japanse Premier besluiten hen in een Japanse MILITAIRE FORMATIE tewerk te stellen?

Laat ons hopen dat dit niet gebeurt. Maar HET PROBLEEM IS BUITENGEWOON ERNSTIG! □

vooruitlopend nieuws

in de spiegel van het WERELDGEBEUREN

Japan en het Verre Oosten

REGERING, industrie en vakbonden hebben er gezamenlijk toe bijgedragen de Japanse economie op de tweede plaats ná die van de VS in de vrije wereld te plaatsen. Deze samenwerking en hun harde werken keert nu op economisch terrein enorme dividenden uit in Japans eigen „straatje”.

Geheel niet-communistisch Azië ondergaat een nieuwe vorm van „economische kolonisatie”. Het gebied wordt veranderd in één groot afzetgebied en bron van grondstoffen voor de Japanse industrie. Hier volgen enkele voorbeelden:

Japanse handelsondernemingen beheersen nu meer dan 50% van de in- en export van Nationalistisch China (Taiwan).

Japan dreigt de VS als de belangrijkste handelspartner van de Filippijnen te verdringen. Ze is nummer 1 der landen die naar Hongkong exporteren. In Zuid-Vietnam is de aanwezigheid van Japanse exportproducten zó algemeen, dat Saigon de bijnaam van „Honda-ville” gekregen heeft.

Japanse handelshuizen beginnen in Thailand de overhand te krijgen, zeer ten nadele van de Siamese handelsbalans. Tokio is nu de grootste leverancier aan en investeerder in Maleisië. Toen de regering van Singapore een industrialiseringsprogramma ter hand nam, waren Japanse firma's er als de kippen bij.

Zuid-Korea kijkt verwachtend naar Tokio voor economische steun ter compensatie van Amerikaanse troepen die teruggetrokken worden. En tenslotte, zoals een Associated Press-correspondent over het handelsverkeer tussen Japan en Indonesië schreef: „Wat Japan niet in staat was met de *samurai* te doen, doet ze nu met de Honda”.

Met het terugtrekken van de VS uit Azië, lijkt het zeker dat Japan haar overwicht op economisch – en politiek – terrein in dit gebied zal vergroten. Geen enkel ander land, met inbegrip van het industrieel zwakke China, zou het luchtledige kunnen opvullen dat de Amerikanen achterwege gelaten hebben.

Europa's militair dilemma

Het militaire overwicht in Europa komt meer en meer bij de Sovjets te liggen. NAVO-Secretaris-generaal Manlio Brosio drukte het zó uit: „De landen van het Warschau-Pact hebben meer tanks, meer artillerie en meer vliegtuigen dan de Atlantische Alliantie”.

Terwijl de communisten hun arsenaal hebben opgebouwd, hebben de NAVO-strijdkrachten pas op de plaats gemaakt, met als resultaat een steeds verouderende vloot, een kleinere luchtmacht en landstrijdkrachten met een geringere vuurkracht dan die der Sovjets. De Amerikaanse tegenhangers van de MIG-23,

het modernste Russische jachtvliegtuig dat 3 maal zo snel als de snelheid van het geluid vliegt, zijn de Navy F-14 en de Air Force F-15, die nog enkele jaren van hun operationele stadium verwijderd zijn.

Op het ogenblik is er geen massale krachtsinspanning van de kant van de NAVO in zicht om de Sovjets bij te houden. Vele lid-staten bekommeren zich meer om het financieren van sociale voorzieningen en het bevorderen van hun eigen economisch welzijn, dan dat zij bereid zijn de defensielasten te dragen.

Vele Amerikaanse leidende figuren, gekweld door een blijvend nadelig saldo op de betalingsbalans, hebben gewaarschuwd dat de Europeanen moeten óf hun aandeel in de NAVO-kosten verhogen, óf het Amerikaanse Congres zal een aanzienlijk deel der 300 000 in Europa gestationeerde Amerikaanse soldaten terugtrekken.

Niettegenstaande een Europees aanbod een extra miljard dollars over de komende vijf jaar te besteden en een belofte van president Nixon dat er geen troepen uit Europa zullen worden teruggetrokken zonder een overeenkomstige vermindering van Russische strijdkrachten, blijft er de mogelijkheid van een eventuele Amerikaanse troepenvermindering.

Vele waarnemers menen dat elke aanzienlijke vermindering van Amerikaanse strijdkrachten het Europese vertrouwen zou vernietigen, en mogelijk zelfs de NAVO. Het zou Europa ertoe dwingen haar eigen strijdkrachten te versterken en samen te bundelen als de omstandigheden zulks zouden gebieden. Dit is een zaak van speciaal gewicht, aangezien Europeanen meer en meer sceptisch worden ten aanzien van de Amerikaanse bereidwilligheid haar atoomparaplu te gebruiken in het geval van een massale communistische aanval.

Internationaal „Smog”-alarm

Na 15 jaar inspanning heeft de Wereld-Gezondheidsorganisatie (WHO) een opsporings- en alarmsysteem voor luchtvervuiling ontworpen.

Twintig laboratoria op strategische plaatsen rond de wereld zullen gegevens over de voornaamste vervuilingrisico's verzamelen en analyseren. Deze informatie gaat naar drie regionale centra in Moskou, Nagpur (India) en Tokio. Van daaruit gaat het naar de internationale centra in Londen en Washington die het op hun beurt zonedig weer aan de reusachtige computers van de WHO in Genève zullen doorgeven.

Maar „smog”-alarm, zelfs van een internationaal lichaam, is niet meer dan wat het woord aangeeft – alarm. De mensen die in sterk vervuilde gebieden wonen zijn er zich wel van bewust dat smog-alarm, behalve in de ergste gevallen, weinig invloed op handel en industrie in deze gebieden heeft.

IN DIT NUMMER

★ **ONS ONTZAGWEKKEND HEELAL**

Waar komt de materie van het heelal vandaan? Is het op één of andere mysterieuze manier te voorschijn getreden? Heeft het heelal altijd bestaan? Is het heelal oneindig? Hebben de sterrenkundigen de fundamentele antwoorden op de vraag waarom het heelal er is — waar de wetten die het heelal regeren vandaan komen, gevonden? Zie blz. 2.

★ **DE ZAAK MARIHUANA: NIEUWE BEWIJZEN**

Hoort marihuana gedecriminaliseerd te worden? Hoe werkt het en wat zijn de gevolgen ervan? Dit artikel geeft u het laatste wetenschappelijke bewijsmateriaal betreffende het gevaar van „hasj”. Zie blz. 6.

★ **KRACHTENS WIENS GEZAG?**

Al wat u doet wordt gemotiveerd door een of ander „gezag”. Wat u gelooft, uw opinies, uw diepste overtuigingen, zijn gebaseerd op een of andere „autoriteit”. Uw kleding, eetgewoonten en andere persoonlijke gewoonten zijn het gevolg van een bepaalde „autoriteit”. Wie is úw autoriteit? Zie blz. 8.

★ **HET ANTWOORD OP ONVERHOORD GEBED**

Waarom grijpt God niet in en verhoort Hij uw gebeden niet? Hoe kunt u er zéker van zijn dat u verhoord zult worden? Kent u de ZEVEN voorwaarden die God gesteld heeft? Zie blz. 18.

★ **GENIET ERVAN EEN MEISJE TE ZIJN!**

De emancipatie van de vrouw is nu werkelijkheid. Op elk niveau wedijvert de vrouw met de man. Zijn we hard op weg naar een unisex-wereld? Zijn er wel normen voor jonge meisjes en tieners waarnaar ze kunnen leven? Hoe kun je het juiste soort van meisje worden? Zie blz. 22.

★ **EEN VERVLOGEN HIPPIE-DROOM - HAIGHT ASHBURY, VIJF JAAR LATER**

De bloemenkinderen zijn weg. Dit eertijdse Mekka voor Hippie-jongeren is nu een vervlogen aandenken aan utopische dromen. Wat is er gebeurd? WAAROM is het een fiasco geworden? Ten einde hier achter te komen stuurden wij een van onze verslaggevers naar de eens zo befaamde hippie-hoofdstad van de wereld — *Haight-Ashbury*. Hij diende dit ontzuisterende verslag in. Zie blz. 27.